

رۆمان

وئىلى ئومىيدىم

نوسىنى

زەينەب محەممەد

رۆمان



نووسىنى:

زەينەب محەمەد

ناسنامەى كتيب

- ❖ ناوى كتيب: ويلى ئوميدم
- ❖ بابەت: رۆمان
- ❖ نووسىنى: زەينەب محەمەد
- ❖ پيداچوونەوھى: كازم جەبارى
- ❖ ديزاين: ھونەر عوسمان
- ❖ قەبارە: ۲۰*۱۳سم
- ❖ ژمارەى لاپەرە: ۱۲۶ لاپەرە
- ❖ نۆبەى چاپ: چاپى يەكەم / ۲۰۲۲
- ❖ تىراژ: ۵۰۰ دانە
- ❖ نرخ: ۳۰۰۰

لە بەرپۆھەبەرايەتتى گشتى كتيبخانە گشتىيەكان،

ژمارەى سپاردن () ى سالى ۲۰۲۲ ى پيدراوھ

ئەم بەرھەممەم پېشكەشە بە:

❖ خېزانەكەم

❖ خويئەران

پیشه کی

له وانه یه وشه کانم زور ساده بن، له وانه یه ئه وه نه بیت که دل و ئاوه زی تو بوی ویله، له وانه یه نه بیته ئه وه کلیله ی که دلت بوی ده گه رییت، به لام هه لبار ده کانی من جیاوازن و پیوستیه کانی توش جیاواز.

نازانم ئه م پیشه کیه ده خوینیه وه یاخود نا، ئه وه یان په یوه ندی به خوته وه یه، من هیچ کات نه موستوو و ناشمه ویت هیچ که سیک ناچار ی خویندنه وه ی نوسراوه کانم بکه م نازانم تو ی خوینهر جوتیار ی یان شوان یاخود دکتور و ماموستا .. هتد.

ده زانی هر یه کیک له و پیشانه بیت هیچ گرنه نییه به لامه وه: ئه وه ی گرنه ئه وه یه که ده زانم تو مروقیته، مروقیکی زور به هیزی زوریش متمانه ت به خوته دلشیت پر ئومیڊه، ده زانم زوریش به توانا و لیها تو ویت.

من ده زانم تو بو مانه وه ت به به هیزی چهن ده جه نگی، سه رباری دلشکان و خه م و کیشه کانی ژیانته چهنده دل پر ئومیڊیت.

من دلنایم زورت چه شتوو، زورت بینوو له تالی و سویری ژیان، له هه مانکاتدا نه تهیشتوو که وتنیکی ئه به دی بیته سه ر پیت!

نه ته هیشتوو ه بۆ جار یکی ش بیته ئاسته نگه کانی ژیان تو
پیناسه بکه ن، به لکو چه ندین جار پیته ناو ه ته سه ر
درکه کان خو ئه وانیش خراب نین! جیگای نه فره ت نین
ده زانی بو؟

چونکه درک و چال و نزمی و سوتان و برین و که وتن
ئه مانه هه موو ئه و مامۆستایانه ی ژیان ی تو ن که فیتر
ده که ن گه ر بته وی: هیزت پی ده به خشن دروستت
ده که ن.

به لئ ئه وانه ئاوان به پروکه ش واده رکه ویت
دووژمنی تو ن، به لام وانیه، تو ده بی هه ر که وتن و هه ر
درکیکت: هینده ی سه رکه وتن و خو شیه کان خو ش
بویت.

له و باوه رده دام مرو ف هینده به هیزه هه رگیز بی
ئومید نابیت به تاییه ت کاتی بو ی ده رکه ویت
خودایه کی بی هاوتا و ته نیا زور نزیکیه تی به راده یه ک
ئیتر تاوانه خه میک بخوات و بی ئومید بیت.
بو یه هه میشه به ئومیده وه ژیان بکه!

زهینه ب محهمه د ته ها

سلیمانی / باشووری کوردستان

خه یال جوانترین ههسارهیه بۆ ژیان

به دیار ئهركی قوتابخانه وه خه وه نوچه كه چاوه كانمی تهنی بوو، ته واو هیزم له خویندن نه ما و برستم لی برا نه متوانی چیتەر دریژه به خویندن بدهم هاتمه سهه سیه سه مه كه له سهه ر پشت لینی كه وتم، سهه یری بنمچی ژووره كه م ده كرد، بیرم له تاقیكر دنه وه كه ی به یانی ده كرده وه:

ئاخۆ ده بی نمره ی ته واو به ده ست به ینم و دووباره ببمه وه یه كه می پۆل تا ئه م هه واله به هه موان رابگه یه نم و هه روه ك پیشوو تر شانازی به سهه ركه وتته كانمه وه بكه م؟

دواتر ته واوی سهه رنجم چوو ه سهه ر یه كیك له و وینانه ی كه به دیواری ژووره كه مدا هه لمواسی بوو: وینه ی (فرۆكه یه كی سپی) زۆر جوان بوو، ئاره زووم ده ركرد هه روه كو فرۆكه وانه نایابه كه ی به رنامه ی "پیکه وه به ره و ئاسمان" كه هه موو شه وانیکه هه ینی ته ماشام ده كرد، لیها توانه به رز به رز بمفراندایه به ئاسمانی پر هه ور و شیناییدا.

لهم سه رويه ندهى خه ياله دا بووم: دهنكى دهرگا
خه ياله كانى پچراندنم
- كورپى خوم نه خه وتوى؟
- نه خير دايكه گيان، سبهى تاقيكر دنه وهم هه يه.
- باشه، به لام زوو بخه وه كات درهنگ...
شه وشاد.

زور شيواو بوو، نه وهم بوو پوون بوو كه باوكم
سه رخوش بووه و دووباره لى داوه، نه مه كارى
هه ميشه يى نهو بوو، دايكم واى دهرده خست كه هيچ
پرووى نه داوه و دهيشارده وه، من له وه راهاتبووم كه
هه موو شه ويك باوكم به سه رخوشى دهگه رايه وه بوو
مال، تينه دهگه يشتم كه بوچى پياويكى خاوهن كارى
وهك باوكم ده بى حالى بهو جوړه بيت!

بازرگانىكى وا به ناوبانگ له شاردا نه مه رهفتار و
شيوازى مامه له كړدنې بيت، له كاتيكدا دايكم زور به باشى
گرنگى به نهو ددها، بويه كجاريش نه م ده بينى بى
فرمانى بكات.

له راستيدا باوكم كاره كانى خوى زور به باشى
به ريده كړد بى كيشه و گرفت، كه چى له په يوه ندى
خيزانيماندا كه سيكى شكست خواردوو و بى بهرنامه
بوو.

لەمىژبوو تەنەت سەيرى ژورەكە شى نەكردبوو چ
جای بگاتە قسەكردن و گفئوگۆكردن لەگەلم و گرنكى
پیدانم، منیش وەكو هەموو جار گویم پینەدەدا.
- كورم كاتى قوتابخانەيە شوفیرەكە چاوەرپیتە،
زۆردواكە وتووی.

- باشە دايكە من ئامادەم.

- سلأو مامە عەتار بەیانیت باش.

-بە پروویەكى خۆشەو، بەیانى تۆیش باش كورى
خۆم هیوادارم بەباشى خۆت ئامادەى تاقيكردنەوەكە
كردییت.

وشە جوانەكانى هەمیشە گروتینیكى نویمان پى
دەبەخشیم، ئەو پیاویكى بەتەمەن بوو، بەلام چوست و
چالاك و چاوەكانى پر میهرەبانى و بەزەبى، هەمیشە بو
دلخۆشكردنى من چیرۆك و نوكتە و بەسەرھاتى كۆنى
بو دەگێرامەو، لەویرا ئەوكاتانەى لە قوتابخانە
دەگەرەمەوە یان دەچوو مە قوتابخانە، زۆر سوور بوو
لەسەر پاراستنى من و بەسەلامەتى گەیاندم بو
قوتابخانە و مالهەو.

هەرکە گەیشتمە هۆلى تاقيكردنەوەكە كەمىك
دواكەوتبووم، بەلام لەبەرئەوەى ناسراو و قوتابىەكى
زیرەك و زرنك بووم، هیچ كام لە مامۆستاكانم تورە
نەبوون و بەئاسوودەبى تاقيكردنەوەكەم ئەنجام دا.

چوومه دهره وه بو ناو باخچه ی قوتابخانه که،
 سروشتیکی جوان و هه وایه کی پاکژی هه بوو.
 ئەو قوتابخانه یه ی که منی لی بووم یه کییک بوو له
 قوتابخانه تاییه ته کانی شاره که م، نیگاره رهنگاو
 رهنگه کانی دیوار بهندی قوتابخانه که م هه میشه سه رنجی
 راده کییشام، دیمه نیکی جوانی به خشیوو به ژینگه ی
 ده وره بوری له راستیدا هه روا بوو سه لیه یه کی وردم تیدا
 به دی ده کرد.

هه رپوله و ناویکی جوانیان بو هه لباردبوو، هه موو
 هه فته یه یک ناوی قوتاییه زیره که کان هه لده واسرا به
 تابلوی ئاگادار کردنه وه که وه، باخچه یه کی گه وره و
 هه میشه سه وز و گوولی جوړاوجوړ، هه میشه پاک و
 خاوین کارگوزاره کانی چالاک و میهره بان،
 ماموستا کانی به ریز و نمونه یی بوون، هه موو که سیک
 ئاره زوی چوونه و هه قوتابخانه کیان ده کرد.

به لام هه موو ئەمانه م به فریودانیک ده بینی، ئەوکاته ی
 واهه ست ده که ی شته کان کاملن بی خه یالن له نهنگی
 به لام له راستیدا وانیه! شتانیک هه بوون منیان بیزار
 کردبوو یه کییک له وانه بوونی سی قوتابی هاوپولم بوو:
 ئەوان شه رانی و خو به گه وره زان بوون، هه رکه سیکیان
 به دل نه بووایه ئازاریان ده دا!

ههروهها سه‌رپیچی ته‌واوی یاساکانی قوتابخانه‌یان ده‌کرد، مۆبایل‌یان له‌گه‌ڵ خۆیان ده‌هینا و جاری واش هه‌بوو وینه‌ی کچه‌کانیان ده‌گرت و گالته‌یان پێ ده‌کردن.

دووهم شتی قوتابخانه‌که: بیده‌سه‌لاتی به‌رپۆبه‌ر بوو، بۆ جارێکیش خۆی له‌ قه‌ره‌یان نه‌ده‌دا و بانگیانی نه‌ده‌کرد تا لێپێچینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ بکات.

هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌ بوو که له‌بهنه‌ماله‌یه‌کی ده‌سه‌لاتدار بوون، ده‌کرا تووشی هه‌ره‌شه و تۆقاندن بپێته‌وه‌...

هه‌موو سالێک به‌ داوای خێزانه‌کانیان ده‌رده‌چوون من باوه‌رم به‌و ده‌رچوونانه‌ی ئه‌وان نه‌بوو، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ شتێک فێربین ده‌چوونه‌ قوناغیکی تر به‌لام من له‌بری دایک و باوکیان بووبام نه‌مده‌هه‌شت به‌وجۆره قوناغه‌کان تێپه‌رینن، بۆ ئه‌وه‌ی چیتر سیسته‌می په‌روه‌رده به‌ره‌و رووخان نه‌چیت.

ئه‌وان هه‌یچ هه‌ولێکیان نه‌ده‌دا هه‌میشه نمره‌کانیان له‌ خواری خواره‌وه بوو.

دایک و باوکیان هه‌نده پارهی خستبووه به‌رده‌ستیان ده‌یان‌توانی هه‌رکارێک بکه‌ن که ده‌یانویست، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا تۆسقالێک ره‌وشتم لێیان به‌دی نه‌ده‌کرد نه به‌رامبه‌ر مامۆستا و کارگوزاره‌کان نه به‌رامبه‌ر قوتابیه‌کان، هه‌رجاره‌و به‌ بیانویه‌ک خۆیان لێ نزیک

ده کرمه وه و ده یانزانی قوتابیه کی زیره کم ئیره بیان پی
ده بر دم.

کاتیگ له قوتابیه کانی تر یان ماموستا کانه وه
ده یان بیست که چو نم، به لام هه موو جاریک من خو م
لیان دوورده خسته وه و ئه و شوینه م به جیده هیشت که
ئه وانی لی بوون، ئه و انیش وایان ده زانی لیان ده ترسم:
بویه هه میشه گالته یان پنده کردم.

به لام من نه مده ویست تووشی کی شه و گرفت بیم،
چونکه بارودوخی ماله وه مان هیچ باش نه بوو، دایک و
باو کم زوربه ی جار ده مه قاله یان بوو که ئه مانه
به ته و او ی منیان وهرس کرد بوو.

ئه گه ر بیان زانیبایه له دهره وه شه رم کرد وه یان
کی شه م دروست کرد وه لیم خو ش نه ده بوون و سزاکه یم
وهرده گرت، به توندترین شیوه ئازاریان ده دام.

**(هه ندیک جار ژیان نا: به لکو مرؤمه کان فری ت
ده دهنه ناو قولایی دهریا وه، به لام ئازایی تو له وه دایه
به دهستیگی پر مرواری بیته دهره وه).**

خو له بیرم نه کرد وه ئه و کاته ی ته مه نم بوو به
(ده) سال، واته سی سال پیش ئیستا کاتیگ سال رۆژی
له دایک بوونم بوو...

- ئیحسان سبە ی رۆژی لە دایکبوونی ئومئدی
کورمانە وای بە پیویست دەزانم ئاھەنگیکی بو سزان
بکەین.

- رازیم، بەلام بەمەرچیک (تەنیا ھەندیک لە
ھاوڕیکانی بانگ بکات و ھیچ خزمیک ئاگادار نەکاتەو!)
- کورم باوکت رازیبوو بە پیشنیارەکە، بەدی بە
مەرچەو.

- زۆر دلخۆشم دایکە گیان سوپاس.
مۆلەتم بو وەرگرتوی لە بەرپۆبەری قوتابخانە تەنیا
بو سبە ی.

- زۆر باشە دایکە رۆژی دواتر وانەکان وەر دەگرم.
رۆژیکی نوێ و تاییەت بوو بو من تیشکی خۆرەکە
تەواوی ژوورەکەمی پوناک کردبوو و ھەستیکی زۆر
خۆشم ھەبوو کە چیتەر گەرە دەبم و دەتوانم شتی
زیاتر فیبرم و کاری گەرە ئەنجام بدەم، پیم وابوو
گەرەبوون جگە لە شانازیەکە ی خۆش بەختیەکی زۆرم
پی دە بەخشیت.

(ئاخر نیوان تەمەنی مندالی و تەمەنی گەرەیی یەک
شتە ئەویش ئەو یە کە؛ لە مندالیدا ھەمیشە ھەست بە
بەختە وەری دەکەین بەلام لە گەرە بیماندا دەبیست
خۆمان بە دوای بەختە وەریدا بگەرین، بو ئەو ی

دلخو بڼ دهبیت توئی بهخته وهری له هه ناوماندا
 بچینین).

چومه خواره وه به چاوی خه والوه وه وام دانابوو که
 هه موو شت ئاماده یه، پیم وابوو که دایکم هه موو
 شتیکی ریکخستبیت، به لام له هیچ لایه که وه دیار نه بوو
 بانگم لی کرد سوودی نه بوو .

باوکم به بیده نگی له خواره وه دانیشتبوو سهیر دههاته
 بهرچاوم، به تامه زرویییه وه خه ریکی بو نکردنی شتیک
 بوو که من نه مده زانی چیه و بینینی ئه م بارودوخه ی
 باوکم بووه پرسیاریکی نه زانراو له میتشکم دههات و
 دهچوو.

یه ک شوین مابوو بگه ریم ئه ویش ژووری ژیر
 زه مینه که بوو که تاییه ت بوو به کاره کانی باوکم ئه و
 به ته نیا له وئ کاری ده کرد، هه رگیز ریگه ی به من
 نه ددها بچمه ئه وئ به هوکاریکی نه زانراو.

بیئه وه ی ریگه بدهم باوکم زور سه رنجم بدات به ره و
 قاتی خواره وه ی ژیر زه مینه که هه نگاوم نا له گه ل ئه وه ی
 ویستی دو زینه وه ی دایکم هه بوو، دوو ئه وه ندهش چه زم
 ده کرد بزانه چی له و ژووره دایه که هیئده تاییه ته
 نه توانم سه ردانی بکه م؟!

له ناکاو وه ک بلئی به ناگا هاتبیته وه هات به ره و لام،
 هه ستم پی ده کرد کاتیک رووم وه رگیرا کردی به

میلوانی کراسه که مدا هیئنده به خیرایی رایکیشا تاکو
دراندی توند دهسته کانی نابووه قورگم و ناوچاوانی
به جوریک گرژی کردبوو توانام هه بوو هه موو
خه ته کانی نیوچاوانی بژمیرم.

- یارمه تی، یارمه تی ده خنکیم.

- جاریکی تر هه نگاو نه نییت به رهو ئەم ژووره، تی
ده گه ی؟!

- باشه، به لاین بیت دووباره ی ناکه مه وه.

- ئیستاش ون به له پیش چاوم.

ده ستپیکی پوژیککی ناخوش بوو به خیرایی و
به گریانه وه به رهو سه ره وه رامکرد، چوومه ژووره که م
کیلونی ده رگای ژووره که م له خۆم داخست.

زور خه مبار بووم، بیرم ده کرده وه و له خه یالی
خۆمدا هه میشه ئەو پرسیاره م هه بوو که بوچی باوکم
به و جووره رهفتارم له گه ل ده کات.

ئەم توپه یی و سه رزه نشتانه ی باوکم بیزاریان
کردبووم له دلی خۆمدا ده مگوت بوچی هه ر باوکی من
به و جووره یه؟

بوچی مام عه تار بو جاریکیش بیت ئەم ده بینی له
کورده که ی بدات؟

من رقم لئی ده بووه وه و هه زم به رووخساری باوکم
نه ده کرد زوریش لئی توپه بووم.

دوای ئه و هه موو سزاو سه رزه نشتانه ی باوکم و سه یرکردنه ترسناکه کانی: هه موو ئه مانه منیان تووشی مه له ل کردبوو، ته واو دلته نگی کردبووم.

کاتی ئاهه ننگ نزیك بووه وه دایکم په یدا بوو ده ستیک جلی ره ننگ خۆله میثی، قردیله یه کی سووری سه ر ئیخه، جووتیک پیناوی ره شی ئاماده کرد و پۆشیانم.

من هیچ ئاسووده نه بووم، له هه ولی پرسیارکردندا بووم ده رباره ی ره فتارو قسه کانی باوکم!

- دایکه باوکم بۆچی به و شیوه یه ره فتار ده کات؟

- کوپری خۆم له کاتی گونجاودا هه موو شتیکت بۆ باس ده که م، ئیستا دره نگی کردوه برۆ.

- به لام دایکه...

- هیچ مه لی، ئیستاش برۆ ده نگه ده نگی زۆر ساز مه که ن.

هه مووان له ده وری میزه که کۆبووینه وه، دیمه نه کان زۆر جوان بوون کیکیکی گه وره به ره نگی شین که ژماره (ده) له سه ر نه خشیترابوو وه ک ئاماژه یه ک به ئیستای ته مه نم.

هه رچۆنیک بوو دایکم بانگی باوکمی کرد، حالی باش دیار نه بوو ره نگی زه رد هه لپرسکاو بوو، چاوه کانی به شیوه یه ک ئاوسابوون لئی ده ترسام.

سات له دوای سات له وه دهترسام ههستیت و هه موو
شتیک تیک بدات.

- به بیتاقه تیه کی زوره وه، من دهچمه ژوره که ی
خۆم، بیده نگ بوون بو هه مووتان باشتینه.

- باشه باوکه گیان بی خه مبه.

- دایکیشم چوه ژووری کتیب خویندنه وه.

کو تایی ئاهه نگه که بوو یه کی که له هاوریکانم دهنگی
مۆسیقای بهرز کرده وه و هه موویان دهستیان کرد به
ههراو هۆسه، هه رچه ند هه ولما ئارامیان بکه مه وه
سوودی نه بوو.

ئه وه ی ترسام پرویدا باوکم به مه راقیکی زوره وه هات
و هاواری کرد به سه ر هه موواندا و دهنگی توپه یی
به سه ر ژوره که ماندا پژاند، هه مووان بیده نگ بووین.

- مه گه ر من نه م وت که بیده نگ بن؟

- ببووه باوکه گیان هه رچه ند هه ولی ئارام
کردنه وه یانم دا به لام سوودی نه بوو.

- تو خۆت چه ز به سزا ده که ییت.

به ره و لای من هات هه تا توانی زله یه کی به هیزی لای
پاستم دا، بو ساتیک وام هه سته کرد مردووم، ته واو
خوی خالی کرده وه ئه وه ی به زاریدا هات وتی دواتر
پۆشت.

هه موو لیډانه کانی باو کم به لایه ک و ئه و زله یه ش
له به رده می هاوریکانمدا لییدام به لایه ک به قسه
ناخوشه کانی هه ستم به که می ده کرد (شکانه وهی من
ئه وی خراپ گوره کردبوو).

به بی هۆکار نازاردان تهنانهت به ردیشی ده هینایه گو.
ئیدی رپهفتاری باو کم به و جوړه بوو.
کاتی گه پانه وهم بۆ مال هات و چوومه به رده رگای
قوتابخانه که، عه لیم بینی هم هاورپی و هم دراوسیش
بووین.

- درهنگ که وتی ده میکه چاوه رپیتم، پیکه وه ده چینه
بازار.

- بازار!؟ کام بازار عه لی؟

- هه ر ئه و شوینانه ی که من هه موو رپوژیک بووی
ده چم، بی خه م به گه شتیکی زور خوش ده که ین.
- باشه به لام ده بییت سه ره تا به شوفیره که بلیم تا
ماله وه مان ناگاداربن.

پیکه وه به تامه زر و بییه وه رویشتین ئه و راهاتبوو
چونکه ته نیا دایکیکی پیری هه بوو که ئه ویش ریگه ی
پیده دا، ئه و زور به باشی شاره زای کولان و ته وای
بازاره که بوو بوو.

- عه لی دیمه نی ئیره زور جیاوازه له و بازارانه ی که
من و دایک و باو کم بووی ده چن.

- راسته، ئیره بازارپکی میلیه به بازارپ ههژاران ناسراوه.

دیمه‌نی بازاره‌که زۆر جیاواز بوو لهو بازارانه‌ی که ئیمه بۆی ده‌چووین، له دلی خۆمدا وتم خو ئه‌م شتانه هه‌مان ئه‌و شتانه‌ن که ئیمه له بازاره تایبه‌ته‌کان ده‌یان کپین.

میوه‌فرۆشه‌کان هینده به جوانی میوه‌کانیان دانابوو
حه‌زت ده‌کرد ته‌نیا سه‌یریان بکه‌ی له‌هه‌موو ره‌نگیک.

- عه‌لی ته‌ماشای ئه‌و منداله بکه چۆن توانیویه‌تی
ئه‌و سینیه (سمیت)ه له‌سه‌ر سه‌ری رابگری به‌ی ئه‌وه‌ی
ده‌ستی پیوه بگری؟

- پاسیتیه‌که‌ی ئه‌وان زۆر شاره‌زان، کاری پۆژانه‌ی
ئه‌وان سمیت فرۆشتنه.

- تۆش چیژ له بینینی ئه‌و دیمه‌نانه ده‌بینیت؟

- نه‌خیر، شتانیکی زۆر ئاسایین له چاوی مندا.

- بۆچی واده‌لیی؟

- هه‌ژاری جلوه‌رگیکه هیچ که‌سیک هه‌ز به پۆشینیی

ناکات، که‌چی زۆربه‌ی خه‌لکی له‌به‌ریان کردوه.

- تیناگه‌م، مه‌به‌ستت چیه‌ی؟

- ئه‌و ده‌ستگێرانه، ئه‌و مندالانه، ئه‌وان و هه‌موویان

پۆژانه هه‌مان شت ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وی ته‌نیا له
خه‌یالدا هه‌یه.

- پیت وایه من خه یالیکم نه بی؟
- نه خیر، خه یالت ههیه، به لام ئاسمان و زهوی
جیاوازن!!

- چون؟
- خه ونی ئه و منداله سمیت فرۆشه ته نیا قوتابخانه و
یاریه کی سادهیه، خه ونی توش بوون به فرۆکه وان!
- راسته، ههست به دلتهنگی دهکهم.
- ئه م قسانه م بو دلتهنگ بوونی تو نه کرد، ویستم
وینه کان وهک خویان پیتسانی تو بدهم.

ههستم دهکرد ژیان زور جیاوازتره له وهی من پیتدا
گوزهر دهکهم، بوم دهرکهوت که دهوله مهندهکان بی
ئاگاترین مروفاکان!

ئه وان خه می جلی گهرم و گهرمکه رهوه و مالیکی
ئارام و قوتابخانه یان نییه: تاکه خه می ئه وان مؤدیلات و
مارکه ی جیاواز و فیزکردن و پوزلیدانه به سهر
هه ژارهکاندا.

- ئومید شوینیکی زور خوش پیده زانم بو فرۆشتنی
بالندهی مالی، دهتبه مه ئه وی.
- به راسته؟ چه زم پنییه تی.
چوینه ژیر زه مینیک پر بوو له بالندهی رهنگا رهنگ و
دهنگ خوش.

ئای خوایه له وه موو بالنده جوانانه!

بالندهی دهنگ خوښ، ته ماشای هه موو لایه کم ده کرد
بالندهی جوانی لیبوو، ئاره زووم چووه سهر که ناریه کی
زهرد له سهر میزه که کرابووه ناو قهقهه سیکی گه وره وه
و لیبی چوومه پیش؛ زورم به دلبوو که لکه لهی کرینی
دای له میثکم له راستیدا ههر وابوو بونا پاره ی
ته واویشم پییه، به لام شتیک وای لیکردم په شیمان
ببمه وه ئه ویش کاردانه وهی باو کم بوو ئه گهر بیبینی
رپگه نادات، ئه وه همیشه به منی ده گووت تو ناتوانی
پانتوله کهت هه لکیشی، ئیستا ئه وه ببمه وه ده بی چی
بلیت؟

- ئومید، ئومید؟

- به لی عه لی چی پرووی داوه؟

- هیچ پرووی نه داوه، میثکت له کوپیه؟

- هیچ نییه.

- باشه، ئه م که ناریه زهرده بو دایکم ده که مه دیاری،

رات چپیه؟

- ئه م که ناریه؟!

- به لی من زورم پی زور جوانه.

- ئاه به لی بیگومان زور جوانه.

هه ردوو کمان له و فروشگایه چووینه دهره وه، به ره و
شوینی دارتاشه کان چووین له وی پیاویکمان بینی
له سهر زهویه که، شوینی تی په پینی خه لکی بوو، پارچه

فهرشیکى بچوکى راخستبوو چهند برهرو چهقو و
مشاریکى لا بوو.

- عهلى ئه و پیره مئرده خه ریکى چیه؟

- ئه و دارتاشه، من یناسم شاره زاییه کی زوری هه یه
له دروستکردنی که لوپه لی ناومال، یاری مندالان... ئینجا
با پیشت بلیم ئه و له خوشیا به و ته مه نه وه خه ریکى ئه م
کارانه نییه به لکو هه ژارن و پینج مندالی بی دایکی هه یه.
- به دلته نگیه که وه، به راستی من هیچ کات که سانی

له م جوړه م نه بینیه، ده ی مادام بچینه لای؟

- بیگومان ده چین، زورباشه هیشتا کاتی
که رانه وه مان بو مالله وه ماوه.

سلاو مامه گیان، ماندوو نه بی.

- به خیر بین، فهرموون ده توان دانیشن.

هه ندیک سه یری شته کانیمان کرد، ئه و سه رباری
به سالاچوونی و کومه لیک دهر د و خه م له دلیدایه،
که چی زور ده ست ره نگین بوو. چاوم چووه سه ر
فرۆکه یه کی دارین زور ساده دروستی کرد بوو، به لام
زور لام په سه ند بوو.

- مامه گیان ئایا ئه مانه بو فرۆشتن دروست
ده که ی؟

- به لای کوری خوّم، ته نانه ت ده توان ئیستا بوّت
ره نگ بکه م به هه ر ره نگیک گه ر ده ته وی.

- به‌لی دهمه‌وی زۆر جوانه.

- فەرموو ئەوەش فرۆکه‌که‌ی تو به‌په‌نگی شین.

له‌گه‌ل عه‌لی به‌ دلخۆشیه‌وه به‌ره‌و مال به‌په‌نگه‌وتین.

ئەو پۆژه بۆمن زۆر تاییه‌ت و خۆش بوو، چونکه

کۆمه‌لیک شتی جیاوازم بینی که پیشتر هه‌رگیز نه‌مبینی

بوون له‌هه‌مان کاتدا دلته‌نگ بووم به‌وه‌ی ژیا‌نی من

په‌یک بووه به‌په‌رده‌یه‌ک له‌ نیوان (حه‌قیقه‌ت و درۆ)دا،

دیوی ده‌ره‌وه نابینم له‌ واقیع دابراوم، ته‌نیا جیهانی

خۆم نه‌بی دیوو ه‌شاراوه‌کانی ژیا‌ن هه‌ر به‌شاراوه‌یی

ماونه‌ته‌وه لام.

دیمه‌نی ئەو کۆلان و گه‌په‌کانه زۆر جوان بوون،

ساده‌یی ته‌واوی شوینه‌که‌ی داپۆشی بوو.

مندالان یاری فته‌بۆلیان ده‌کرد سه‌دا و هه‌رایان له

ته‌واوی گه‌په‌که‌که‌ ده‌نگی ده‌دایه‌وه پر به‌دل ئاره‌زوم

ده‌کرد منیشیان له‌ناوبایه‌.

دایک و باوکی من په‌نگه‌یان نه‌ده‌دا که تیکه‌لی مندالانی

گه‌په‌ک بجم په‌یان وابوو که فیه‌ری قسه‌ی ناشرین و

په‌فتاری ناشرین ده‌بم.

نزیکه‌ی نیو کاتریمیر به‌ پی ریمان کرد تا نزیکه‌ی

ماله‌وه بووین

- عه‌لی تو چۆن په‌نگه‌ی مال شاره‌زای؟

- من هه موو رږژيک له قوتابخانه وه راسته وخو
دهچمه بازار و دواتریش هه ر به پيی ديمه وه.
- ئەمړو زور تاييه ت و خوښ بوو بو من زور
سو پاس.
- شايه نی نيه، گه ر ده ته وي دووباره شی دهکه ينه وه.
- ئەوه يان نازانم.
- که واته خوات له گهل.
- وهک ئەوهی شتيکی بيرچوو بيت ههنگاو یک گه رايه
دوواوه و پيی وتم: (ئومي د تو بو ئەوهی خه ياله کانت
بکه يته راستی پيويسته بجهنگی)!
- ئەم رسته يه ی کوتايی زور کاری ليکردم،
ليکجيا بوو ينه وه و رږشتينه وه.
- به چوونه ژووره وه م: ههستم کرد که ميوانمان هه يه
و مالمان زور بيدهنگ و نارام بوو.
- ئوان له ژووری تاييه تی کو بوونه وه کانی باو کم
بوون، چوومه چيشته خانه دايکم له وي بوو.
- سلو دايکه گه رامه وه.
- کورپی خو م ئەوه کار بوو کردت؟
- به لام دايکه زور خوښ بوو، باوه رکه هه رگيز
شوينی ئاوا کراوه و خو شم نه بينيوو.
- ئەوهی دهستت چيه له نايلونت پيچاوه؟

- فرۆکه‌ی دارین، تەماشایکە هەرچەندە سادەییە
بەلام زۆر جوانە.

- باشە تەواو بچۆ ژوورەکەت، باوکت زۆر تورەبوو
بە نەگەرانیوەت.

- یانی ئامادە‌ی سزابم؟

- ئەوەیان نازانم!

چوومە ژوورەکە‌ی خۆم و فرۆکە دڵخوازەکە‌ی خۆم
دەرھینا و خستە سەر میژەکە، پارچە جلو بەرگیکی
خۆم دا بە سەریا تا کەس نەبیینی.

رۆژیکی پەرماندووم بەرێ کرد و هەستم بە
برسیتیەکی زۆر دەکرد، بەلام ئارەزووم بوو خەوتن و
پشودان زیاتر بوو بۆ ئەوە‌ی خۆم بگۆرم لێی خەوتم.

- کورپی خۆم کاتی نانی ئیوارەییە خۆت ئامادە بکە و
وەرە خوارەو.

- دایکە دەکرێ نانەکەم بۆ بینیتە ئێرە؟

- نەخێر کورم، میوانەکانی باوکت تا درەنگ لێرە
دەمیننەو پێویستە تۆش ئامادە بیت.

- دیسان ئەو ئاغا مەحمودەش لێرەییە؟

- بەلێ تەنانەت بەتایبەت داوای بینینی تۆی دەکرد.

- چەند رقم لێیە، باشە تەواو ئیستا دیم.

خۆم ئامادە کردوو چوومە خوارەو، هەمیشە
واەستم دەکرد هۆکاری خراپی باوکم هاورپیکانیەتی،

بۆیه هیچکام له وانم خۆش نه ده ویست به تاییهت ئاغای مهحموودی پروخساریکی ناشرینی هه بوو، سیخناخ بوو له پیاوه تی، زۆر به که می پێده که نی، ئه و زوو زوو ده هاته مالمان.

- به ه به ه شییره کور هات.

- سللاوتان لی بیت به خیریین.

- وه ره ته نیشته منه وه دانیشه ئه وه ش کورسی.

- نا سوپاس لیره داده نیشتم.

دهستمان کرد به نان خواردن هینده ماندوو بووم، هینده برسی بووم: ئاگام له دهو روبه رم نه ما وه کو جارن شهرم نه ده کرد له میوانه کان.

ته قه ی که وچکه کان منیان بیزار نه ده کرد، پر به دلی خۆم نانم خوارد.

- گهر ئیزن بفرموون من ته واو بووم، ده مه ویست بچمه سه ره وه.

- هم وادیاره ماندووی کوری خۆم.

- به لی باوکه گیان.

- باشه رۆله که م ده توانی برۆیت، زوو بنوو سبه ی قوتابخانه ت هه یه.

باوکم وای نیشان ده دا که زۆر گرنگی به من ده دات له بهر چاوی میوانه کان خۆشه ویستی ده باراند! دلنیام

که له بهر ئابرووی خوئی بوو نهک سۆز و ئەوین بۆ
من.

**(لێره ئەگەر یهك گهردی ئەو خۆشهویستییه مان
ههبایه که بۆ پاراستنی ئابرووی خۆمان له بهر خاتری
بهرامبەر بهیهك تری ده بهخشین، ئیستا ماله کانمان
پرده بوو له بۆن و بهرامهی خۆشبهختی).**

چومه سه ره وه، هه رچه نده زۆر ماندوو بووم، به لام
هه رچۆنیک بوو ئەرکی قوتابخانه م جیبه جی کرد.
باوکم و میوانه کان تا درهنگانی شه و خه ریکی
قسه کردن بوون.

دوای رۆژیکێ ماندوو کهر: سه یریکی فرۆکه که م
کردوو که وتمه خه ویکی قووله وه.
کاتی که مروّف ده خه ویت ئاسانتر ده توانیت خه یال
بکات و ئازادتر بفری!

دهنگی ده رگا له و خه وه قوله رایچه کاند، بۆ
یه که مجار بوو باوکم بدات له ده رگا و پاشان بیته
ژووره وه.

- به یانیت باش، هه ستاوی؟
- به لئ هه ستام به دهنگی تو.
- هم تیرخه و بووی وایه؟

- و ايزانم كات درهنگى كرده، پيوسته خوم ناماده بکه م.

- به روخساريكى پر له گومانه وه، دويى له كوى و له گهل كى بووى؟

- له گهل على بووم، چويته بازار.

- وهكو فه مانده يه كى دلره ق كه پله وپايه تووشى لوتبه رزى كرده، بازار؟ كام بازار؟

- ده زانم پيت ناخوش بوو باوكه، به لام ئه وى زور جياواز و خوش بوو ده توانى تاقيه يته وه.

- تو من فير ده كه ي؟

- نه خير، مه به ستم ئه وه نه بوو ببوره.

- دوو باره ي نه كه يته وه كو تا جارت بيت.

هينده خوى مون و گرژ كرده بوو، ده توت ئاگر باريوه ته سهر روخسارى، ئه م نيگايانه ي باوكم منى زور ده ترساند به راده يه ك نائوميد بووم لى به ره و لاي په نجه ره كه چوو، ده سته كاني توند نابوو له يه ك و ته ماشايه كى دهره وه ي كرد.

چاوى چووه سهر ئه و پارچه قوماشه ي سه رميزه كه كه دابووم به سهر فرؤكه كه دا لاي بردو و تير ته ماشى كرد.

هينده به چاويكى سووكه وه لى دهروانى، ده مزانى ئه وه شم پى ره وا نابينيت.

سه‌یریکی کردم، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه و فری‌ی دایه
خواره‌وه!

بی‌ئوه‌ی یه‌ک وشه‌ش بلیت فری‌ی دایه خواره‌وه و
ژووره‌که‌ی جیهیشت.

به‌په‌له به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌ی چووم سه‌یریکی
خواره‌وه‌م کرد و بینیم به‌ته‌واوی تیکشکاوه.
(چهند سه‌خته مروّف ده‌سته‌وه‌ستان بیت له به‌رام‌به‌ر
له‌ده‌ست دانی ئازیزترین شتی).

زور دلته‌نگ بووم ته‌نانه‌ت هه‌زم نه‌ده‌کرد بچمه
قوتابخانه‌ش.

گه‌وره‌کان هه‌رگیز له‌وه‌تیناگه‌ن که بوچی ئیمه‌ی مندال
له‌گه‌ل یاریه‌ ساده‌کاندا هینده‌ دلخوش ده‌بین، ئه‌گه‌ر
بیانزانیبایه یاریکردن بو مندال چهند جیهانیکی گه‌وره و
ئارامه، ئه‌وه هه‌رگیز له‌و جیهانه‌ بیبه‌شیان نه‌ده‌کردین.
ده‌رگای ژووره‌که‌م داخست و ده‌ستم کرد به‌گریان،
من رقم له‌گریانی خوم بوو چونکه ده‌مزانی گریانی
بیده‌سه‌لاتیمه.

کاتیکی مروّف دلته‌نگ ده‌بیت هه‌موو برین و
دلته‌نگیه‌کانی رابردووشی دیته‌وه یاد، هه‌میشه ویل
بووم به‌دوای هوکاری ئه‌و جووره‌ ره‌فتارانه، ده‌مویست
بزانه‌ ژیانی گه‌وره‌کان بو هینده‌ ئالوزه‌ میشم پر بوو
له‌پرسیار و گه‌ر مردن به‌هاتایه نه‌مه‌دوویست نه‌ک له‌به‌ر

ئەو هی که دەترسم، بە لکو دەمویست وەلامی ئەو
پرسیارانە هی مێشکم دەست که ویت چونکه قورسه
مروّف به نه زانینه وه بمری و سەر بنیته وه.

دایکم هاته ژووره وه، به پهله سهیری کردم تاکو
بزانی باوکم ئازاری داوم یان نا خەمی منی بوو.
- کورم تو باشی؟

- نه خیر دایکه، نه خیر، هیچ باش نییم خەبارم.
- دەزانم، منیش خەبارم هەست به تاوانیکی زور
دەکه م چونکه نه متوانی وه کو دایکیکی ئازا له باوکت
جیابمه وه و ژیانیکی ئاسوودهت پیشکهش بکه م، زور
ببووره کورپی خۆم.

به لام هەندیک شت هەن تو ئیستا تییان ناگەیت.
- دایکه بوچی دلخۆشی منتان ناویت؟ ئاخر بوچی؟
- پۆله که م ئەو که ی قسه یه؟ چون نامانه ویت؟ ئیمه
دایک و باوکی توین، له بهر خاتری تو بهرگە ی
هەمووشتیک دەگرین.

- ئە ی ئەو رهفتارانه چی؟
- ئاه کورپی خۆم ناههقت نییه، مافی خۆته بزانی
به لام وهک پیم وتی ئیستا نا تکایه.
- ناچمه قوتابخانه، تکایه به ته نیا به جیم بهیله.
- باوکت چووه گهشتی کار، ئیواره داپیرت لیتره
دهییت.

- بەراست؟ ئەوە دلخۆشکەرە.

- ئیستاش خۆت ئامادە بکە بۆ قوتابخانە.

داییرم کەسیکی زۆر خۆشەویست بوو لام، ئەو چیرۆک و ھۆنراوەی خۆشی دەزانی، تەنیا باوکمی مابوو زۆری خۆش دەویست زۆر بەتەنگەوہ بوو کەسیکی میھرەبان بوو، باوکم بۆ ئەو وانەبوو زۆر گرنگی پێ نەدەدا تەنانەت سالی جاریکیش نەدەچووینە لای بۆ لادی پیم وایە (دایک لە ھەموو کەسیک گرنگترە، ئەو مندالەئە دایکی لەدەست دەدا بە دریزایی تەمەنی ئازار دەچیزیت، ئەو دایکانەئە لە خەلوەتگەئە پیریدان، وە یاخود ئەوانەئە لە مالا چۆلەکانیاندا تەنیاکراون ئەوا بەدنیاییەوہ مندالەکانیان کلیلی خۆشبەختیان بۆ ھەمیشە و نکرەوہ).

بە داواکەئە دایکم رازی بووم و ھەستام خۆم ئامادە کرد، ھەرچەندە دلم ھەرلای فرۆکە شکاوەکەم بوو، بەلام وام بێرکردەوہ و دلنیابووم کە داییرم شتی زۆر جوانم بۆ دەھینیت.

ئەو ھەموو کات بەدیاری و شتی سادەوہ دلی منی خۆش دەکرد .

ھەرچەندە بەتەمەندا چوو بوو، بەلام ئەمە نەببووہ رێگر لەبەردەم گرنگی پیدانی بە من.

(کاتیڅ مړوڦ په یژه کانی سه رکه وتن ده پړیت،
به دلنیا ییه وه دوژمن و پکا بهری زیاتر ده بیټ).

چوومه قوتا بخانه پوژی وهرگرتنی نه نجامی
تاقیکردنه وه کان بو، هر له یه که م وانه دا ماموستا هاته
ژووره وه و نه نجامی تاقیکردنه وه کانی به دهسته وه بوو
دانه به دانه ناوه کانی ده خوینده وه و نه نجامه که ی
پیده دان هاته سره ی ناوه که ی من

ماموستا به رووییه کی خوشه وه پیی و وتم؛ که
دووباره توانیوومه نمره ی ته واو به دهست بهینم و ببه
یه که می پوّل زوری پیا ه لدام و منیش سوپاسم کرد.
هنده ی له هاو پوله کانم دهستخوشیان لی کردم،
هنه ندیکیان به دیار کاغه زی خویانه وه سه رقال بوون،
چهنه که سیکیش به چاوی رق و کینه وه ته ماشایان
ده کردم.

ده یلیمه وه مړوڦ کاتیڅ به ره و سه رکه وتن ده چیت:
دوژمن و پکا بهری زیاتر ده بیټ.

منیش به بی نه وه ی خوّم هه لکیشم یان لوت به رزی
بنوینم سوپاسیانم کرد، پاش ته واو بوونی وانه که
چوومه دهستشوره کان کاتیڅ ته واو بووم به ره و
دهرگا که هه نگاوم نا بوّم دهرکه وت که دهرگا که
ناکریته وه و گیری خواردوه .

هه‌رچه‌نده هاوارم کرد و داوای یارمه‌تیم کرد هیچ
که‌سیک وه‌لامی نه‌دامه‌وه نه‌مده‌زانی ده‌بیت چی بکه‌م و
ماوه‌یه‌کی زۆر تێپه‌ری له‌ نا‌کاو کارگوزاره‌که ده‌رگا‌که‌ی
کرده‌وه‌و هاته‌ ژووره‌وه .

- به‌ سه‌رسامیه‌وه لێی‌ پوانیم! ئه‌وه‌ تو‌ چی ده‌که‌ی
لێره‌ پۆله‌که‌م؟

- به‌ ترس و ده‌نگی‌کی‌ کزه‌وه، گه‌رم خواردوه
مامه‌گیان کیلۆنی ده‌رگا‌که‌ تیک چوو بوو.
- ئه‌وه‌ تو‌ باسی چی ده‌که‌ی؟ ده‌رگا‌که‌ داخرا‌بوو له
دیوی ده‌ره‌وه‌ !

- به‌‌راست جا‌ کی‌ ئه‌وه‌ ده‌کات؟ و بو‌چی؟
- من می‌شکم که‌سانیک‌ی تێدایه‌، به‌لام گرنگ نییه‌ با
بته‌مه‌وه‌ بو‌ پۆل، ئیستا مامۆستا له‌ وانه‌دایه‌.
- پیم ده‌لینی می‌شکت کێی تێدایه‌؟
- گرنگ نییه‌ پۆله‌که‌م، با‌پروین.
کات ناوه‌راستی وانه‌ی سییه‌م بوو،
- به‌ ساردیه‌که‌وه سه‌یریک‌ی کردم، له‌کوێ بووی
ئومید؟

- زۆر داوای لێ‌بووردن ده‌که‌م مامۆستا توشی
کێشه‌یه‌ک بووم.

- راستیه که ی گیری خوار دبوو، که سیک به ئه نقه ست
 دهر گای ده ستشور ره کانی داخستبوو له دیوی دهره وه
 بیبه خشه.

- به داخه وه، باشه که واته هیچ کیشه نییه، ده توانیت
 دا بنیشیت.

کارگوزاره که رویشت دانیشتم بینیم یه کیک له هاو پوله
 شه رانگیزه کانم له به رخو یه وه پی ده که نیت، به و
 هه ل سو که وتانه یه وه زانیم که کاری ئه و بووه، به لام
 هیچم نه وت و وازم لیته نا .

گهر وام نه کردبایه تووشی کیشه یان ده کردم .
 هه ندیک جار ره فطارت به رام بهر هه ندیک مروف با ته نها
 بیدهنگی بیت، ئه مه لاوازی تو نییه، به لکو ئه و پهری
 به هیزیه.

ده زانی کاتیک دل پر و تور هیت، له و کاتدا ئارامی و
 بیدهنگیت چه ند قورسه؟

به هه موو مروفتیک ناکریت، به لام گهر توانیت زال
 بیت به سه رییدا و بیدهنگ بیت و ئارام بیت واییر بکه وه
 چه نده به هیزی؟

چوو مه دهره وه ی قوتا بخانه که و ماوه یه کی زور
 چاوهریم کرد له وی هه ر منداله و که سیک ده هاته
 شوینی و ده بیبرده وه، به لام مام عه تار دیار نه بوو
 !زورم پی سهیر بوو، چونکی ئه و پیشتر هه رگیز

دوانه که وتبوو له وهی بمگه رینیتته وه ماله وه چ جای بگاته
نه هاتن!

ئوتومیلینک له وبه ری شه قامه که وه ستابوو هاته نزیکم
و شوفیره که سه ری له جامه که وه دهر کرد.
- سلوو ئومیدم.

- به سه رسامیه کی زوره وه، سلوو له به ریزیشان،
تو چون ناوی من ده زانی؟!

- به لوتبه رزییه که وه سهیری کردم، من حامیدم
هاورپی کاری باوکت.

- ئی باشه، به لام تو چی ده که ی لیره؟ ئایا مام
عه تار تو ی ناردوه که بمگه یه نیتته ماله وه؟
- به شله ژاویه کی زوره وه وه لامی دایه وه، به لی من
هاتووم بته مه وه.

- بارانیش دهستیپیکرد، که واته بابروین.

له لایه ک باران ده باری و ته رده بووم له لایه ک مام
عه تار دیار نه بوو، بی ئه وهی متمانه ی پی بکه م به
ناچاری سواری ئوتومیله که ی بووم.

من هه رگیز پیشتر ئه وم نه دیوو لام سهیر بوو که
مالمانی ده زانی له دلی خو مدا و وتم: ئایا مام عه تار
به نیازه واز بهینی له شوفیری کردن؟ ئایا هه ر بو
ئه مرۆیه ئه م کابرایه؟ نه مده زانی چی رووده دات.

ئوتومبیلئیکى جام رهش وهکو ئوتومبیلئى مافیاکان که له فیلمه کانه وه بینیبووم، نه مده توانی دهره وه بینم، پر بوو له بوتلی خواردنه وه و زبل، هه مان ئه و جوړه شوشانه ی که به باشی دهناسینه وه باو کم به کاری دهینان قاتیکی ریکی له بهر کردبوو.

دوو دهسته وانه ش دیار بوو، سه رمای بوو هه تا گه یشتینه به رد م ماله وه مان هه ر پرسیاری بی مانا و سه یرو سه مه ره ی ده کرد که هیچ په یوه ندی به ئه وه وه نه بوو، (ئه گه ر مروث بیزانیبایه چهنده ناشرینه کاتیکی پرسیار له باره ی بابه تیکیکه وه ده کات که په یوه ندی به وه وه نییه، ئه وا هه رگیز وه ها پرسیاریکی نه یده کرد، به دبه ختی ئیمه ی مروث ئه و کاته ده ست پی ده کات که ئاره زووده که ین ده ست وه ربه ینه ژیانى به رامبه ر و خو مان به پرسیاری ناپیویسته وه سه رقال بکه ین) هیوادارم جاریکی تریش بتینمه وه بچکول، بو جاری داهاتوو پروخساریشت ئاوا گرژ نه بیئت.

- به دهنگیکى کزی ژیر لیو، پیاوی نه زان. بى گویدانه قسه کانی رویشتمه ژووره وه، ده رگا که م داخست و دلخوش بووم که پزگارم بوو له ده ستی. داپیرم هاتبوو به تامه زرویییه وه پیشوازم لیکرد به بی ئه وه ی رووداوی گیرخواردنه که ی قوتابخانه باس بکه م که وتمه قسه و باس له گه ل داپیرم

- ئومىد بېۋورە ئەمجارە ھېچ ديارىەكم لەگەل خۆم
نەھىناۋە.

- بەراست؟ چاۋەرپى شتى جوان بووم.

- بەلام بەلئىن بىت سبەى دەچىنە بازارى بالئندەكان
بە ئارەزوۋى خۆت بالئندەت بۆ دەكرم.

- ئەۋە زۆر باش دەبىت، (ەلى) ىش بانگ دەكەم
پىكەۋە دەچىن ئەگەر داىكم رازى بىت.

- بە روۋىيەكى خۆشەۋە، ئەۋىش رازىە كەۋاتە
دەچىن.

پاشان بابەتەكەى مام ەتارم بىركەۋتەۋە پرسىارم لە
داىكم كرد:

داىكە بۆچى مام ەتار بەنپازە لەمەۋدوا كەسىكى تر
لەبرى خۆى بىى بە شوفىرم؟

- ئەۋە تۆ باسى چى دەكەى؟ كەس نىيە شوىنى ئەۋ
بگرىتەۋە.

- ئەمرۆ نەھاتبوو، حامىد منى ھىنايەۋە.

- حامىد كىيىە؟ شتى وا ئەستەمە گەر شتىكى وا
ھەبىت، پىۋىست بوو ئىمە ئاگادار بكات.

- كەۋاتە حامىد درۆى كردۋە؟ ئەۋ ووتى كە ھاۋرپى
باۋكمە.

- نه خیر من خۆم هه موو هاوړیکانی باوکت دهناسم
هه رگیز ناوی ئه وم نه بیستوه و نه هاتوته مالمان . به لام
ئه ی مام عه تار چی؟ بوچی نه هاتوته شوینت؟

- منیش زۆرم پی سهیر بوو، نازانم چی رووده دات.

- په یوه ندیش وه لام ناداته وه.

- کیشه نییه ده چم بو مالیان.

به په له خۆم گه یانده مالیان، کور هکهی وتی که هیشتا
باوکم نه گه راو ته وه.

نزیکی کاتژمیړیک چاوه ریم کرد درا له دهرگا و
نه مهیشت ماندوو بوونی دهرچی که وتمه پرسیارکردن
لیی:

- پیوسته زۆر به په له قسه بکهین.

- ده زانم روله کهم، دانیشه و گوی بگره.

سه رله به یانی ئه مرؤ بو کرینی دهرمانه کانی خیزانم
چوومه دهرمانخانه ی دهره وهی شار له کاتی
شوفیریکردنم هه ستم ده کرد ئوتومبیلکی جام رهشی
تایبه ت چاودیریم ده کات، هه رچونیک بوو توانیم خۆمی
لی ون بکه م.

به لام تاکو چوومه دهرمانخانه و گه رامه وه تایه کانی
ئوتومبیله کهم په نچهر کرابوون ته نیا گومانیشم بو ئه و
ئوتومبیله یه که ده میک بوو چاودیری ده کردم.

نازانم کئی بوو به لّام منی دواخستووہ تاکو مہرامی
تایبہ تی خوی بهینیتہ دی.

- مام عہتار پیاویکی به ئەزموون بوو زۆر به باشی
شارہزای ئەم شارہ بوو، ئەی ئەو پیاوہت بوچی
راسپاردبوو کہ من بگہیہ نیتہوہ مالّوہ؟

- به سہرسامی و باوہر بہ خۆبوونہوہ، من ہیچ
کہسیکم رانہ سپاردوہ تو بباتہوہ مالّوہ!

- ترسیکی زۆر کہوتبووہ گیانم، ئەی حامید؟ ئەو
کئیہ؟

- پیم وایہ منیان دواخستووہ و توشیان فریوداوہ بو
ئەوہی زیانت پی بگہیہ نن.

- به لّام شتیکی وام هہست پی نہ کرد، تہ نیا قسہی
بیسہرو بہری دہ کرد تا گہیشتمہوہ مال!

- پۆلّہ کہم ویستووہ تی بتناسی و بہ پوو خسارت
ئاشنابی.

دہنا لەم پۆژگارہدا کہس ئەوہ ندہ سادہ نییہ مہتہ لّت
بو باس بکا بی ئەوہی بتناسی.

مروّفہکانی ئەم سہردہ مہ نرخیان لەسہر پیگہنن و
زہردہ خنہ کانیش داناوہ.

- راست دہکہیت مامہ گیان، دایکیشم وتی کہ
نایناسم.

- ئی ته واو که واته ئه و توئی خوښ ناویت و نابی
خوتی لی نزیک بکهیت ئیتر دهبی زور به وریاییه وه
رہفتار بکهی.

بابه ته که مان به نهینی هیشته وه و چاوه ری بووین
باو کم له گه شتی کار بگه ریته وه، ئینجا بوئی باس
بکهین تا کو تووشی خه م و دوو دلی نه بیټ.

دایکم زور ده ترسا و خه می بوو که نه وه ک بیان ه وی
زیانیک به من بگه یه نن.

هه رچه نده بیری باوکیشم ده کرد به لام هه ولم ده دا
چیژ له کاته کانم وه ربگرم، به خو م دهوت هه تا باو کم
لیره نییه کاتی خوښ به سهر به رم.

بوخوانی ئیواره دایکم له خوښترین خواردنه کانی
دروست کرد بوو.

هه رسیکمان له دهوری میزی نان خواردن دانیشترین
دایپیرم باس و خواسی رابردووی باس ده کرد منیش
چیژم له گنیرانه وه کانی وه رده گرت.

- دایپیره ده مه وی کاتی خه وتن چیرۆکم بو بگنیریه وه
وه کو جارن، من بیراز بووم له سه یرکردنی کارتونی
بیمانا.

- باشه روله که م تو جارئ بچو ئه رکی قوتا بخانه ت
ته واو بکه من خو م دوی دیم بو ژووره که ت.

- به چاوان دایپیره گیان چاوه رییم.

**(مرؤف گەر بیزانیابایه چی رووداویک چاوه‌پئی دهکات:
ئەوا نەیدەتوانی بە ئاسانی ژیان بکات هەرگیز لە حکمەتی
نەزانی و نائاگایی نەدەزانی).**

بۆ بەیانی هەرسێکمان چووینە بازار، بەلام زۆر
قەرەبەلختر بوو بەهەرورد بەو پوژەیی که من و عەلی
چووین، داپیرم پێی وتین که دەبیت زۆر وریا بین لە
بازاریکی ئاوا قەرەبەلخ که پەر بوو لە خەلکی
دەرۆه‌زەکار و دزەکانی بازار که هەمیشە لە هەلیک
دەگەران گیرفان و جزدانەکەت بە تالان بەرن، من و
عەلی بەیەکەوه لە دواي داپیرمەوه بووین بە
تامەزرۆییەوه سەهیری شەمەکی فرۆشیار و
دەستگیرەکانمان دەکرد تەنانهت (عەلی)ش چاوگیڤی
زیاتری دەکرد وەک بلیی یەکەمجاری بی.

داپیرم خەریکی تەماشاکردنی پێداویستی ماله‌کەیی
خۆی بوو، ئێمەش چووینە لای کۆتر فرۆشیک که
نمایشی کۆترەکانی دەکرد.

ئەوان لەچاوی مندا ئازادیان لێ زەوت کرابوو،
ئەلقەیه‌ک که ژمارەیی پێوه بوو خرابوو قەچەکانیانەوه
و تەنانهت پەنگیش کرابوون! بەو هیمایەیی که ئەمانە

موولكى ئه وانن بى ئاگا له وهى كه ناتوانن بيانكه نه
مولكى خوڤيان، هيچ كاتيک مرؤف ناتوانيت به زور
كومه له شتيك بکات به هي خوڤى.

ئاي خوايه مرؤف بو ئاسوده بوونى خوڤى دونيايه ك
به دبختى به سهر گهردوندا دههينيت.

دواتر داپيرم و عهلى پيکه وه خوڤيان كرد به دوکانى
ميوه و سهوزه فرؤشهکاندا، منيش ههر له نزيك
کوترهکان دانيشتم و چاوهرييانم كرد، به لام ههستم
دهكرد كه سيك چاوديريم دهکات، له سهره تادا خوڤم
نه شلزان پيم وابوو كه شتيكى وا نيه خه مى ليخوم و
بازاريكى گه ورهيه له وانهيه من به ههله دا چوويم.

- روله كانم من ماندوو بووم با بگهريينه وه با خيرا
بچين بو ويستگه ي پاسه كان.

- زور چاكه داپيره گيان ئيمهش ماندوو بووين
كاتيش درهنگى كردوه.

هه ندئ سهوزه و ميوه ي تازه مان بو ماله وه كرى و
به ره و ويستگه كه به رى كه وتين.

پاسه كه هيشتا پر نه بووبوو تا كاتى رؤشتنى بيت،
داپيرم پاش گه رانيكى زور به لام جزدانه كه ي
نه دوزيه وه.

- روله كانم هيچ كامتان جزدانى پاره كانى متنان
نه بينيه وه؟

- نه خیر داپیره گیان من هیچم نه بینیه، چی بووه
ئایا ونت کردوه؟

- کۆتا شوین که بۆی رۆشتین دووکانی فرۆشتنی
سهوزه و میوه بوو، که واته له وانیه له وئ له یادت
کردی.

- کاتی به ریکه وتنی پاسه که زۆری ماوه
ههردووکتان پیکه وه بچن و بگه پین.

- نه خیر داپیره خۆم دهچم با عهلی لای تو بی، من
شارهزای بازاره که بووم هه ر ئیستا دیمه وه.

به نزیکه یی هه موو شوینه کان گه رام، به لام هیچم
نه دۆزیه وه، کۆتا شوین چوومه لای فرۆشگای
بالنده کان پرسیارى جزدانه که ی داپیرم کرد له
فرۆشیاره که پئی و وتم (که سیک دزدانیکی دۆزیوته وه
لیره دایناوه تاکو خاوهنی بۆ پهیدا بیت و پینیده مه وه.)
دلخۆش بووم که هیشتا له کۆمه لگه که ماندا مروڤگه لی
وا بوونی ماوه.

که سهیرم کرد ئه وه ی داپیرم بوو سوپاسم کردو به
خیرای که وتمه ری بۆ ویستگه که پیم وابوو کاتی
دهرچوونی پاسه که هاتیت.

له ناکاو ئوتومبیلکی گه وره له پیشم وهستا دوو پیاو
که رووخسار و دهستی خویان داپۆشی بوو پیکرا
رپانکیشامه ناو ئوتومبیله که، کاتیک به ئاگا هاتمه وه

چاويان به سستبووم تاكو رېنگه و شوينه كان نه زانم
هوكارى خه وليكه وتنه كه شم گريانى زور و هاواركردنى
بى سوود بوو.

هينده ترسابووم سه رتاپاي جه ستم دهله رزى نازانم
ترس له مردن بوو يان ترس له چوله وانى و ته نيابى
يانيش له ده ستدانى خانه واده كه م خوشم نازانم چى بوو.

**(مرؤف كاتيك ده ترسئ كه روداويكى جياوازتر له
بيركردنه وه و خه ياله كانى روبات، له وكاته دا ويلى جه ننگه لى
تاريكى و بئ نؤقره يى ده يئت، ترس وا له چاوى مرؤف ده كات
هوكار و چاره سر له ناو يه ك كاسه دا بينئ).**

گه يشتينه ئه و شوينه ي كه ئه وان مه به ستيان بوو، چاو
و ده ستيان كردمه وه، چوله وانيه كى سامناك و بيده ننگ
منيان كرده ژورويكى گه وره وه وه كو گه راجه كه ي مالى
خومان بوو.

دهرگايه كى له ته خته دروستكراوى گه وره ي هه بوو
هه ندى به رميل، تايه ي ئوتومييل، گوريسى كون و
كومه ليك شتى بيكه لك و به كار هينراو، ژورويكى
ناخوش بوو كه زهويه كه ي له خوئل و ديواره كه ش
له به رد دروستكرا بوو.

من هەرگیز پیشتر شوینی وا سامناک و ترسناکم
نه دیبوو، ئاسه واری ئیسقانی بچوکی لیوو، پیم و ابوو
پیشتر سهگی لی به خێو کرا بیت.

پاش ئه وهی ههردووکیان چوونه دهروهه، له
سوچیکه وه دانیشتم زۆر خه مبار و دلتهنگ بووم له گه له
خۆمدا قسه م دهکرد:

بلی ئیستا داپیرم و عهلی چی بکهن؟

دلنیا م زۆر شپهزه و بی ئومید بوونه.

بلی ئیستا (پولیس) یان ئاگادار کردبی؟

بلی باوکم به بیستی ههوالی رفاندنی من داچه له کئی و
بۆم بگه ری؟

نازانم، باوه رناکه م خه می منی بیت، ئه و ئیستا له
که یفکردنی خۆیه تی چ باکی به من هه یه.

کار، مال و سامان په رده یه کی ره شی ئه ستوری
هیناوه به سه ر چاو و دلیدا نه تۆسقالیک خۆشه ویستی
و نه که میک ئومیدی لی به دی ده کریت.

ته نیایی و قسه کردنه کانم بچرا یه کیک له پیاوه کان
هاته ژووره وه:

به جامیک ئاو و سه مونیکه وه هاته ژووره وه، به
ساردییه که وه سه یریکی کردم: بچکول ماوه یه که لای
ئیمه میوان ده بی، ئه و وای وت

- به زه لیلی و دهنگی کی ماندووه وه، میوان؟ مه گهر
 ئاوا میوانداری ده کری؟ پاشان جاریکی تر به من مه للی
 بچکول من ناوی خووم هه یه.

- به پیکه نینه وه: ناوی خووی هه یه نه فام.

- پیبکه نه رۆژیک دیت باجی ئه و پیبکه نینه
 ناشرینانه ت بدهیت، هه رگیز خراپه کاران ئاسووده نابن.

- بۆ مه گهر من تاوانیکم کردوه؟

- نه خیر من ته نیا راسپیردر او یکم.

- هه مووتان تاوان بارن، که ی ده مگه رپینه وه بۆ

ماله وه؟

- نازانم! بوخوت ئاقلبه، باتووشی کی شه نه یه یین ته نیا

بیدهنگ به.

چوو ده ره وه و ده رگا که ی به توندی داخست، هیئده
 پیاسه م کرد به ژووورده که دا تا ته واو ماندوو بووم و
 هیژ له جه سته م برا.

ئه ی خواجه گیان نه جیگه یه ک هه یه بۆ نووستن نه
 نانیک بۆ خواردن.

ئه م قسه یه که چه ند جاری دووباره م ده کرده وه
 به لامه وه سهیر و نامۆ بوو هیچ رۆژیک له ژیاندا زارم
 رازیکی وای نه درکاند بوو، چونکه هه می شه پۆشته و
 خوشگوزهران بووم، بۆساتیکیش بیرم له بارودۆخی
 کهسانی تر جگه له خووم نه کرد بووه وه، شه ویک به بی

سیسەم و جیگەى شاھانە نەخەوتبووم، هیچ ئیوارەیهک
بە برسیتی نەنوستبووم ھەرچەندە دلتهنگیش بووبام.
ئاخۆ ئیستا چەن مندالی تری وەکو من لەم حالەدان؟
چەندی تر؟ نە لانەیهکیان ھەیه نە خواردن و
پارەیهک!

ئاخر من پوژیکى تەواویش ناییت بەوجۆرەم، ئەى
ئەوانەى بە دریزایی تەمەنیان بەم حالەو زیندوون؟
چۆن پوژو و شەو بەرى دەکەن؟ بە چ ئومیدیکەو
دەژین؟

سەیریکی ھەر لایەکی ژوورەکەم دەکرد: بى پەنجەرە
بوو، نەمدەتوانى دەرەوہ ببینم. تەنیا بۆشاییهکی زۆر
بچوک لەسەرى سەرەوہى ژوورەکەدا دروست کرابوو.
ئەویش ھیندە بەرز بوو دەستم پى رانەدەگەیشت، بى
ئومید بووم لە دۆزینەوہى رینگایەکی دەر بازبوون،
ھیندەش ماندوو بووم: مەیلەم بۆئەنجامدانى ھیچ کاریک
نەبوو لە سوچیکی ژوورەکەدا پالم لى دایەوہ و خەوم
لیکەوت.

دەنگە دەنگیکی زۆر بە خەبەرى ھینام: دەنگى وەرپینى
سەگ بوو ھیندە ترسناک و سامناک بوو خیرا خۆم
لولدایە ئەو بەتانیهى کە یەکیک لە پیاوہکان دابووین
بەسەرمدا کەش و ھەواى ژوورەکە ھیندە سارد بوو،
ھەموو جەستەم سرببوو، ھەستم بە خۆم نەدەکرد.

هه رچه نده حاله هیچ باش نه بوو، دلم لای ماله وه بوو، به لام له گه ل نه وه شدا ئاره زووم بو تا قیکردنه وه ی شته کان هه بوو هه ر وا راهاتبووم هه موو پیداویستی و چه زیکم به بی ماندوو بوون مهیسه ر بیته، به لام راستیه که ی نه وه یه مروف تا کو نازار نه چیژیت، ماندوو نه بیته، به ناچاری نانی رهق و ئاوی سارد نه خوات، له سه ر زه وی خالی له نه رمی نه خه ویت، فرمیسه که کانی به سه ر رووخساریدا وشک نه بیته وه، به دهستی خو ی برینی خو ی نه پیچیت، هه ست به واتای ژیان ناکات.

بوونی نازار ته نیا وه کو فلمیکی بیمانا دیته بهر چاوی و له مانای ژیان تیناگات، وه لی ده کریت مروفیک هه بیته و هیچ یه ک له مانه ی من با سم کرد به سه ری نه هات بیت و له مانای ژیان زور با شتر تیگه یشت بیت نازانم.

به وه یانیه زوه دهسته کانیان توند به ستم و به ری که وتین نازانم بو کو ی به لام چوله وانیه کی تا قهت پروکین بوو ناوه ناوه ده گه یشتن به دارو درهخت جگه له وه هیچی ترم به دی نه کرد.

که شوه وه ساردو ته ماوی بوو هیچ پرسیاریکم له پیاوه کان نه کرد نه وانیش بیده نگیوون، چی تر ئاره زووی پرسیاری زورم نه بوو ده مویست پروداوه کان به چاوی خوم ببینم و هه ستیان پی بکه م به و جو ره ریگا که مان بری گه یشتینه لادینه ک که ته نیا

چوار خانووم بهدی کرد، به رهو یه کییک له و خانوانه
چووین.

بی له ده رگادان پیاوه کان بردمیانه ناو یه کییک له و
خانوانه و چووینه ژووریکی بچووکه وه که وادیار بوو
خاوه نه که ی له مال نه بوو، منیان توند به کورسیه که وه
به سته وه ته نانهت ده میشم، په رده ی ژوورکه یان
دادایه وه و گلوپه کان یان کوژانده وه، ماوه یه که هر
سه ره تاتکییان بوو و دیار بوو چاوه ری خاوه ن ماله که
بوون بی ئه وه ی دانیشتن و ئوقره بگرن ده هاتنوو
ده چوون.

**(گوځگرتن له چیرۆکی ژبانی کهسانی تروات لیده کات
به هیژبیت بی ئه وه ی ئه و ژبانه هی تو بیت، تییدا بزیت و
ئهموون وه ربگریت، ته نانهت رۆلی کاره کته ریکیش
وه ربگری!)**

له ناکاو پیاویکی پیر خوی کرد به ژووره که دا هر
له یه که م هاتنه ژووره و هیدا هه ستم کرد سه ری سورما
به بینینی ئیمه، ئه وان بانگی پیره میرده که یان کرد و پیم
وابوو قسه ی تایبه تیان هه بوو دوا ی هاتنه وه ی به ره و
لای من هات و ده ست و ده ممی کرده وه هینده
میهره بان بوو له مروقیکی خراپ نه ده چوو، منیش
راسته وخو که وتمه پرسیار کردن لی:

به دهنگیکی کز و لاوازهوه پرسیم، مامه گیان که ی
لیره رزگارم ده بیټ؟ بو منیان ر فاندووه بیرى ماله وه
ده که م.

- کورپى خوّم من هیچ زانیاریه کم نییه، تهنیا ده بیټ
ماوهیه که لای من میوان بیت مه ترسه و ئاسووده به.

- چون زانیاریت نییه؟ ئاخر بوچی پیم نالیټ؟

- کورپى خوّم مه ترسه و پرسىاری زوریش مه که
منیش وه کو توئى لى ده زانم، ده بیټ زور به باشى
ئاگادارت بم.

- به ناچاریه که وه رازی بووم به قسه کانى، باشه تو
خوتت نه ناساند مامه گیان، من ناوم ئومیده.

- منیش ناوم سه عیده کورپى خوّم، دلخوشم به
ناسینت.

- ئایا به تهنیا لیره ده ژیت ؟

- به لى کورپى خوّم من هه رخوّم تهنیای تهنیام.

- ئه ی بنه ماله که ت، هاوسه ر، مندال، هیچ کام

له مانه ت نییه؟

- به چاوانیکی پر چه سره ته وه، کورپى خوّم

چیروکیکی دوور و دریزه گهر ریگه بدهیت، خواردنیک

ئاماده ده که م هه م نانیک پیکه وه ده خوین ده زانم برسیت

هه میش بوئى باس ده که م.

منی سه عید ناو که پوژگار گه لیکى سه ختم به ری کردوه به دریژیی ته مه نم سهختی و کویره وهری ژیانی پوخته کردووم، خاوه نی هاوسه ریکی میهره بان و دوو مندالی کهم ئەندام بووم، بارودوخی ولات و به دهستهینانی بژیوی ژیان پوژ به پوژ سهختر ده بوو، ته نانهت هینده بیده سه لات و کهم پاره بووین نه مان ده توانی ده رمان و خه رچی نه خووشی منداله کان بکرین، به یانیه ک ئیتر بریارم دا جگه له کاری پاککردنه وی زه وی چایخانه کاریکی تریش بکه م. چوومه بازار و له سه ر شه قامه که دانیشتم؛ ئەوئ هه ر منی لی نه بوو، عه شاماتی بوو باسی مه که، وه ستابوون و سره یان گرتبوو تا کو گه ر که سیکیان نانی ئەو پوژهی بکه ویته پوژنه وه و بیبه ن بو ئیشکردن و حه مالی کردن کاتیک به کییک ده هات به مه به سستی بردنی کریکار که س نهیده زانی کی پوشتوو و کی ئیشی ده ست که وتوه هینده قه ره بالخ بوو.

که سیک شاره زای بارودوخی ولات نه بووایه ده ی وت قیامه تی دنیا به هاتوو! من هه ر خه ریکی سه یرکردنی ئەم دیمه نانه بووم، پیاویک هاته به رده مم که راسته وخو له به رده می دوکانه که ی ئەودا دانیشتبووم.

- سلأو برا خو هه ر دانیشتبووی ده توانی چاوئکت

له و دوکانه که ی منیش بیت تا کو دیمه وه؟

- منیک که له به یانیه وه بیکار دانیش تبووم له چاوه پوانی هه لیکي کارکردندا شتیك نه بوو بیکه م، و وتم بیگوومان، تو برو خه مت نه بیت.

- زور باشه دهسته کانت خوش، زوو دهگه پیمه وه. هه رگیز پیشتر کاری فروشیاریم نه کردبوو به لام هیئنده به گرو تینه وه کارم ده کرد وام ده زانی پیشه ی چهن ساله م بووه .

(کوری خوم مروف هه ر هیئنده ی کاره که ی خوشویست، به دلنیا ییه وه سه رکه وتوده بیت لی، له بیریشی مه که دل سوژی و متمانه به خوبوون به شیکی گه وره ی سه رکه وتنه له کاره کانت) ئیتر به وشیه وه هه ر زوو بریکی زوری میوه و سه وزه کانیم فروشت به ماوه یه کی که م که پیاوه که روخوشی و گهرم و گوری منی بینی پیشنیاری کاری بو کردم.

ئیترا له و پروژه به دواوه له وی دهستم کرد به کارکردن وه ستاکه م خویشی که سیکی شاره زا له مامه له کردن و پروو کراوه بوو.

ماوه یه کی زور ده بوو له وی کارم ده کرد پروژیک پیاویک که جل و به رگیکی فه رمی له به ردا بوو؛ خوی کرد به دوکانه که دا وای بو ده چووم له چینی خانه دان و ده وله مهنده کان بیت، پیم سهیر بوو که سیکی وا پرووی کردوه ته دوکانیکی وا بچوک.

- پاش سالاوکردن که وادیار بوو زور حەزی به
قسەکردن نەبوو، دەکریت وەستاگەت بانگ بەکی کارم
پێیەتی؟

- لێرە نییە بەرپێزم، گەر دەتەوی دەتوانی چاوەرپی
بەگیت ماوەیەکی که دیتەو.ە
- باشە چاوەرپی دەگەم.

**(لەم دونیایەدا هیچ پاروێ نایێک بەلاش نییە!
گەر نا پەنیرەکه تەلێ نەدەویست!).**

دوای ئەوێ قسە ی خۆیان کرد پیاوێکه رۆشت،
وەستاگەم بانگی کردمە لای خۆی:
- مام سەعید بابەتێکی زور جدی هەیه پێویستە
قسە ی لەسەر بەگین.

- فەرموو وەستا گیان گویمگرتوو.ە
- تۆ ناتەوی مال و منداڵەگەت خۆش بژین و
داهاتویان مسۆگەر بەگیت؟

- بە دلنیا ییەکی زۆرەو، بیگومان وەستا ئەوێ ئاواتی
هەموو پیاوێکانە که ژیانکی گونجاو و شایستە
پێشکەش به خیزانەکانیان بەگن.

- من تۆم بە کەسیکی راستگو و دەستپاک ناسیوێ
بۆیە پێم خۆشە، باشتترینت بۆ بی!

- بە دلپاکی و ڕوخۆشیەو، دەزانم وەستا گیان
هەرخۆی کە لێرەم لە گەورەیی خۆتانە.
- کەواتە پێشنیاری کاریکم بۆ کردوی گەر رازی
بیت، من و تۆش سوودمەند دەبین.
- بەراست چ کاریکە وەستا؟
- ئەو پیاوێی کە هاتبوو راسپێردراو بوو
بەریـو بەرەکە ی داوای کەسیکی دەستپاک و
باوەرپێکراوی کردووە بۆ چاودێری کردنی هەندێ کۆگا،
لەدەرەوێ شارە، لێرەووە دوورە.
- بەلام بازرگانی چ کەلوپەلێک، دەکری زانیاریم پی
بدە ی؟
- بە شیوەیەکی ئاسایی قسە ی دەکرد پیناچوو
کاریکی خراپ بیت وەلامی دامەووە وتی: وەکو تۆ
زانیاریم هەیه تەنیا کارەکە ی تۆ دەزانم ئەویش
چاودێریکردنی کۆگایە لە ئیوارەووە تاکو بەیانی.
- نازانم بۆم دەگونجی یان نا پێویستە ڕاویژیک بە
هاوسەرەکەم بکەم، من دوو مندالی کەم ئەندامم هەیه
کە هەمیشە پێویستیان بە چاودێری من و دایکیانە،
چۆن بتوانم شەوان تەنهایان بکەم؟
- باشە بەدلی خۆت بکە، بەلام زوو وەلامم لی
بگیرەووە نەوێک کارەکە بدن بە کەسیکی تر.

- بهیه‌که‌وه نانمان خوارد و چاشی لینا، ئه‌ی تو چیت کرد قبولت کرد وایه؟

- به‌لی کوری خوم به‌لام خوژگه هه‌رگیز قبولم نه‌ده‌کرد.

- بوچی واده‌لیی بو مه‌گه‌ر ده‌کری له‌وه باشت‌ر به پاره‌یه‌کی وا زور و کاریکی شیاو رازی نه‌بیت؟!
مام سه‌عید ئاگردانه‌که‌ی پر دارکرد و بارانیش هه‌روا به‌لیزمه ده‌باری دریژه‌ی به‌ باسه‌که‌ دا.

برپاره‌کانت ده‌توان به‌ ته‌واوی کوئنترولت بکه‌ن، ده‌توان دوو بالی فرینت پی بده‌ن، یان هه‌ردوو قاچت بشکینن.

رازی بووم به‌ پیشنیاری کاره‌که، برپاربوو به‌ زووترین کات مالمان بگوازینه‌وه بو ئه‌و خانوه‌ی که‌ قه‌رار بوو بو‌مان دابین بکریت له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار گوايه نزیك کاره‌که‌یه، ناچار بووم له‌ پیناو ئاسووده‌یی و خه‌می داهاتووی منداله‌کانم ئه‌و کاره‌ هه‌لبژیرم، بیگومان وه‌کو هه‌ر باوکیکی تر ئاماده‌بووم به‌خاتری خو‌شبه‌ختی منداله‌کانم رووبه‌رووی قورس‌ترین به‌ربه‌ست ببه‌وه‌ چونکه‌ باوکه‌کان کاتیك هه‌ست به‌ ره‌سه‌نیتی باوکه‌یه‌تی خو‌یان ده‌که‌ن که‌ دریخی نه‌که‌ن له‌ دلخوشکردنی منداله‌کانیان.

ئومیدیکى زورم هه‌بوو زوریش دلخوش بووین که
 چیتەر ناچار نین له‌زستانی سارد و باران و لافاو
 بترسین، ئیتەر بۆ هه‌تا هه‌تایه له‌و خانووه کۆنه‌ش
 پزگارمان ده‌بیت، بیرمده‌کرده‌وه ئیتەر مندا له‌کانم
 نه‌خوینده‌وار نابن و نایه‌لم وه‌کو خۆم به‌ کویره‌وه‌ری
 ژیان بکه‌ن، دهمه‌وی به‌ جوانترین و خۆشترین شیواز
 بژین، (هه‌موو دایک و باوکیکی راسته‌قینه ئاوات و
 خه‌ونی له‌ بن نه‌هاتویانه که داها‌تووی رۆله‌کانیان
 پرشنگذار بیت و زور باشتر بن له‌ خۆیان، ئاگادار به
 ئومید دایکی و باوکی راسته‌قینه ئه‌لیم چونکه ئه‌بینم
 هه‌موو که‌سیک شایه‌نی ئه‌وه نییه پیی بلیی دایک و
 باوک، له‌م رۆژانه‌دا به‌داخه‌وه زوربه‌ی مندا له‌کان
 به‌ره‌لای شه‌قامن و بی دایک و باوکن!)، وه‌ستا که‌م
 بریک پاره‌ی پیدام تا‌کو بتوانم ئوتومبیلیک به‌ کرئ بگرم
 بۆ گواستنه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کانمان، هه‌روه‌ها موبایلیکیشی
 بۆ کریم تا به‌ته‌واوی ئاگاداری یه‌کدی بین.

هه‌موومان بۆ کۆتا جار مال ئاوا‌ییمان له‌و گه‌ره‌ک و
 خانوه کرد و به‌ریکه‌وتین به‌ره‌و کوی نازانم؟ به‌ره‌و
 شوینیک داها‌توویه‌کی نادیار؟

- به‌سه‌رسامیه‌کی زوره‌وه له‌هه‌مانکاتدا دلته‌نگ،

داها‌توویه‌کی نادیار؟! نادیار بۆچی؟

- ئاخىر كورپى خۆم وتەيەكى كۆنى باو وباپيرانمان
هەيە كە دەلئيت: (دەنگى دەھۆل، لە دوور خۆشە).
ئەو كارە ئەو شوينە ئەسلەن ئەو خەيالە نەبوو كە من
لەميشكى خۆمدا نەخشەكيشم كردبوو.
ئىستا با جيگاي نووستنت بۆ ئامادە بكەم، وابزانم
دەبى بنوى زۆر ماندويت.
- بە كونجوكۆليەكەو، نەخىر من خەوم نايا، هەتا
بۆم باس نەكەى چۆن و چى پرويدا مەحالە بنوم.
- كورپى خۆم سىروشتى مرۆف بەوجۆرەيە هەتا
خۆى كارىك ئەنجام نەدات ئەنجامەكەى نەبينى، هەستى
پى نەكات و لە ناو بارودۆخەكەدا نەكۆلى تىناگات نا !!،
گەرچى تاكوبەيانى پىيى بلئيت ئەو خراپە! دلنيا بە ناچى
بە گوئىدا و لەھەر بارودۆخىكدا حەزى بە
تاقىكردنەو دەى ئەوشتەيە كە پىيى دەلئىن خراپە و هەميشە
لەھەلىك دەگەرئيت.
- ئەسلەن مرۆقى وا هەيە خراپەكە تاقىدەكاتەو و
هيشتاش نكۆلى لە خراپ بوونى دەكات!
- بە تامەزرۆيىەو، هيشتا تىناگەم، تكايە پرونتر
باسى پروداوھەكان بكە.
- باشە گوئى بگرە بەلام سەرھەتا دەبئت دەرمانەكانم
بخۆم.

گواستنه وهی ماله که مان ئاسان نه بوو چه ندین کاتژمیر
 له ناو ئوتومبیلدا بووین و ریگا که سهخت و دوور بوو.
 تی نه ده گه یستم بوچی هینده دریزه ی کیشا و هینده
 دوور بوو. هه رچونیک بیت دلمان پر بوو له ئومید و
 گه شیبینی ئیتر بارودۆخمان وه کو رابردوو نابیت ئەمه
 من و خیزان و ته نانه ت منداله کانیشی دلخوش
 کردبووین.

وهختی گه یشتن نزیک بووه وه له و شوینه، جگه له
 چۆله وانی و نزیک له لادییه کی بچوک هیچی تری لی
 نه بوو.

ژماره یه ک کابینه دانرابوون ریک له قه راغی ریگا که
 بوو، هه ر له وی که لوپه له کانمان پی داگیرا و شوفیره که
 دلنای کردینه وه که ئەمه ئەو شوینه یه که پیویسته لی
 بین و لی بمینینه وه.

دوودل و نیگه ران بووین له قسه کانی وه ستاکه م ئەو
 وتی که خانوتان بو دابینکراوه که چی ئەو کابینانه
 دانرابوون بۆمان!

- به نیگه رانیه کی زۆره وه، کاکي شوفیر تو دلنای
 که ئیره یه؟

- به دلناییه وه به ریزم ئیره یه، هینده ش نیگه ران
 مه بن، وه ستاکه ت پیی وتم که دوو پوژیکي تر
 سه ر دانتان ده کات.

- ههستی به پەشیمانی و تاوان دەکرد که بارودۆخی
مندال و خیزانهکهی سهختتر کرد، مروّف گەر قەناعەتی
نەبوو، ئەوا هیچ کاتی ناتوانیت بگات بە خۆشبهختی! لە
دلی خۆمدا دەموت: ئاخر لەم شوینە چۆل و بیدەرەتانه
چۆن بەرگە دەگرین؟

شوفیرەکه رۆشت و ئیمەش بەتەنیا ماینەووە کەل و
پەلەکانمان پیکەووە ریکخست و بەناچاری یەکەم شەوی
غەریبی میوانداری کردین.

بۆ سبەهی بە دەنگی هاوسەرەکهەم خەبەرەم بوەووە پێی
ووتم: کچەکهەمان تايەکی زۆر بەرزى گرتووە، ناتوانم
دایبەزینم پەيوەندی بە کەسێکەووە بکە.
موبایلەکەش لە بێشەحنیدا کوژابوووە.

- بە تامەزرووییەووە، ئەى چیتان کرد یانی هەروا
دەستەووەستان دانیشتن؟ ئەى کەسێک نەبوو یارمەتیتان
بدات؟

- هەندیکجار مروّف دەگاتە رینگەیهک کە تەواو بێ
ئومید دەبیت، پێی وایە کۆتایی رینگەکهیه، پێی وایە ئیتر
هیچ رینگە و پەنجەرەیهک نییه بۆ رزگاربوون.

- راستە مامەگیان ئەوکاتەى منیان رّفاند پیم و ابوو
ئیتەر ناژیم و دەموکوژن، زۆرترسام، بەلام ئەو هەتا ئیستا
لای تۆم دلپەر ئومیدیشم کە رۆژیک دیت دەگەریمەووە
مالەووە.

- بە زەر دەخەنە يەكەو، مندالکي چەند جياواز و گەشبینی ئومید.

- بە متمانە بەخۆبوونیکەو، راستدەکەي، چونکي دایکم هەمیشە پيی و توم دەرد هەبیت دەرمانیش دەبیت، وەک چۆن شەو و پوژیش هەيە و تەنیا دەبیت متمانەت بە خودا هەبیت، ئەو ئیمەي زۆر خۆش دەویت.

- راستە واديارە دایکت زۆر باوەردارە، ئیستا بخەو پيیم وایە بۆ ئەمشەو ئەوهندە بەسە.

- بۆ ساتیک بیدەنگ بوو، بەلێ دایکم هەندیک ئارامگر و باوەردارە، دەزانی من رانەهاتووم لەشوینیکي وا تەخت لەسەر زەوي بخەوم؟

- بەپیکەنینیکەو بەلێ دەزانم کوري خۆم دەبیت چیتەر رابیت، ژيان بەردەوام لە گۆراندایە و پيویستە مرۆف چەشني ئاو بیت، لە ناو هەموو دەفریکي جياوازدا ئوقرە بگری.

- تیناگەم مامە گيان واتە چۆن؟

- ئالۆزی مەکە لەخۆت واتە دەبیت خۆت لەگەل هەموو بارودۆخیکدا بگونجینیت باشە ئەزیزی مامە؟

- تۆ راستدەکەيت من زۆر دەمیکە حەزم بە تاقیکردنەوہی ژيانیکە دووربیت لە لاسايی کردنەوہ، دووربیت لە تەمبەلي.

- ئافهرين كورپى خۆم، بنوو سبهى كارى زۆرم
ههيه له گههه خۆم دهتبهمه ناوباخهكه.

- بهراست؟ زۆر خۆشه بهلام بۆ تو خراپ نابيت
گهر بزانن منت ئازاد كردوه و پهتهكانى دهستمت
كردوهتهوه؟

- بههه زۆرئيش خراپ دهبيت گهر بزانن، بهلام من
متمانهم پيته دهى شهوشاد.

بۆنى چا كه تهواوى ژوورهكهى پر كردبوو، خه بهرى
كردمهوه، دواى ئهوه هه موو ماندووبوون و ترس و
دلتهنگيه بۆ يه كه مجار له مالىكى تر خه بهرم بۆوه
ژوورهكه گهرم كرابوو به زۆپاى دار، مام سه عيديش
چووبوووه دهرهوه كهش و ههواى دهرهوه خۆرهتاو
بوو.

ورده ورده سههوزاى و دهركهوتنى گووله
بهيبوونهكان پشتى زستان و سهختيان شكاندبوو.

بروام وابوو دواى هه موو گريان و دلتهنگيهكه
پيكهين و دلخۆشيهكه بوونى ههيه، دل پر ئومئدم بووم
كه جاريكى تر دايم و مالهوه ببينمهوه، ههركاتيكم مام
سهعيد بيزانيايه دل تهنگبووم بۆ مالهوه دهيووت:
(مرۆفئيك به رۆح خوا بناسيت ههركيز بى ئومئدم نابيت،
ههتا له ژيانا بيت و دلى لئيدا، سيهكانى پيشواى له
ههناسهكان بكات بى ئومئدم نابيت، هههميشه بريكى زۆر

که میس بیټ ئومیډی ههیه به باش بوون و پرزگار
بوون).

سروشتی مرؤف وایه تا بوونی هه بیټ په له قازدهی
مانه وه دهکات. له گه ل تیپه رینی پوژه کاندان من و ئه م
ووتهیهی مام سه عید زیاتر ده بووینه هاوړی.

**(دهرئه نجامی هه له کان، له ئه نجامدانی بریاریکی هه لهی
خو مانه وه یه!)**

من به ته واوی بیزار بوو بووم له و جوړه کاره ی که
هر له سه ره تا وه به لینیان تیدا شکاند، پیم و ابوو گه رچی
ئه م کاره پاره که ی زور زیاتر بوو له ئیشی ناو
دو کانه که، به لام وادیار نییه پوخته و گونجاو بیټ،
به چیا بزنام ئاوا ئه سیر و سه رگه ردان ده بین؟

**(هه ندیکجار مرؤف کاری واده کات،
خوشی تیئاگات چو ن کردویه تی)**

هیچ ئو تومبیلک یان که سیک به ویدا گوزهری نه ده کرد
تا داوای یارمه تی بکه یین، هیچ خانویه کیش نزیکی
کابینه کان نه بوو.

لادیکهش زور دووربوو نه دهکرا خیزان و منداله کانم
به تهنیا جیبهیلیم.

کچه کهم حالی زور خراپ بوو، پاش هه ولدانیکی زور
توانیمان که میک له تایه کهی دابه زینین، به لئیم به
هاوسه ره که مدا که هه موو شتیک باش ده بیت تهنیا ده بی
ئارام بگرین به لکو به یانی وه ستاکه م دیت بو ئیره پیی
ده لئیم که دهمه وی واز له و کاره بهینم و نامه وی.

من په شیمان بووم کاری ناو دوکانه کهم جیبهیشت بو
دوو دیناری زیاتر ژیانی خیزانه کهم سهخت تر کرد،
مروف گهر بیزانیبایه قه ناعهت چهن گه وره یه؛ بیشک
دهیزانی خاوه نی چ گه وره سامانیکه.

روژیک ههر وا تیپه ری، خواردنیشمان کهم لا مابوو
کات نزیکه چیشته نگاو بوو له ده رگا درا پیاویکی ریش
سپی بوو جلیکی جوانی ره سه نی ئه و ناوچه یه ی
پوشیبوو، ماندوو دیار بوو ووتی که مالم له وسه ری
لادیکه یه و هاتووم تا بزانه کابینه کان کیی تیدا
نیشته جی بووه، چونکه مولکی حوکمه ته و برپا ناکه م
وا ئاسان ریگا بدریت به کار بهینرین.

- سلام علیک روله ئیوه کین؟ لییره چی ده کهن؟

- به خیرییی مامه گیان فهرموو وهره ژووره وه،
راستی که ی بو مه بهستی کار هاتووینه ته ئیره قه رار

وايه هەر ليرەش بمينينه وه، به لام شوينيكى گونجاو نيينه
نه كارەبا ههيه نه ئاوى پيوست.

- به سه رسورمانه وه، چۆن ده بى كورى خۆم چ
كارىكه ئاوا ليرە دووره پەريز بوون؟

- به بيزارپه كه وه، له راستيدا خودى خۆشم نازانم چ
كارىكه!

- به هه رحال كورى خۆم من ناوم سلیمانە و خەرىكى
شوانيتيم، مالم له وسەرى لادىكه يه به تەنيا دەژيم
خانوو يه كى چۆلم ههيه، ده توانن بينه ئەوى بژين گەر
شوينه كه تان به دل نه بوو.

پيشنياره كه يم به گونجاو زانى و پيم وت: هه ركاتيک
بريارى مانه وه بدهين ئاگادارت ده كه ينه وه، ژماره ي
خوى پيدام و رۆشت پياويكى تا بلئى به به زه يى و
دلکراوه ديار بوو، ئاسووده بووم دلنيا بوومه وه كه
هيشتا مروقى ئاوا چاک ماوه، يه کيک له جوانيه کانى ئەم
دونيـا جهـنـجـالـه بوونى ئەو جوړه مروقانهـن له خو
بردوو خيرخوازن.

بۆ سه به ي مام سلیمان خواردنى بۆهينابووين،
هه رواخه ريكى قسه كردن بووين، ئوتومبيليك به ره و
کابينه كه هات هه رزوو زانيم كه وه ستاکه مه پاش دوو
پوژ له وه ي كه ئيمه ي ئاواره و سه رگه ردان کردبوو،
هات له گه ل مام سلیماندا به خيرها تني مان کرد.

پیّم وت (مندالّه کان خه وتوون ته نیا ده توانین له
ده ره وه گفتوگو بکهین).

وه ستاکه م زور به باشی دهیزانی چهن لئی پهستم بویه
چیم بووتایه تیده گه یشت و به ئماژه پیی وتم که ده بی
ته نیا قسه بکهین.

مام سلیمانیش وتی که ده پرم و خوا حافیزی کرد و
پروشنت، دلنیا بووم که تیگه یشت بوو له ئماژهی
وه ستاکه م.

- به متمانه به خوبوونیکه وه، هیچ روونکردنه وه یه کم
ناوی وه ستا بریارمان داوه برۆینه وه بو شار، من واز
له م کاره ده هینم.

- خوئی نزیک کرده وه، بریاری په له مه ده سبه ی
هه موو پیویسته کانتان جیبه جی ده کری کاره با و ئاو.

- ئاخر تو نازانی لیږه چ باسه؟

کچه که م تا سنووری مردن چوو، ئیوه به هیچ جوړی
هینده ی مام سلیمان ئاگاداری ئیمه نه بوون، خو ئه و
نه بووایه خواردنیشمان نه ما بوو!

- له کاتی که دا دهسته کانی توند گوشیم سه یریکی
کردم، سه عید تیده گه م به لام ئه مه سه ره تایه و هه روا
ده بی پیویسته ئارام بگرن تا جیگیرده بن.

هه رچو نیک بیت منی رازی کرد به وه ی واز له کاره که
نه هینم و هه موو شت باش ده بی.

پیم وت که مام سلیمان پیشنیاری بو کردوین بچینه خانوه کونه که ی ئه و.

وه ستاکه شم زور پیی گونجاو بوو ئه وه شی وت که پیویسته متمانه ی پی نه که یت، پرونیشی نه کرده وه بو ده بی متمانه نه که م!.

مالمان گواسته وه بو خانوه چوله که ی مام سلیمان.
- به دلخوشیه که وه، هیی که واته رزگارتان بوو له و کابینه ناخوشانه؟

- نامه وی چیتیر باسی ئه م رووداوانه بکه م، راسته چه ندین سال تی په ریوه، به لام بو من هه ر برینیکی نوین؛ هه موو روژی تازه تر ده بنه وه.

- چهن سهیره! بوچی مامه گیان، مه گه ر ده کری مروف هینده بیزاری ژیان بیت و دلی له لیدان بکه ویت پیش مردنی؟

- کوری خوم به دلنیا ییه وه هندی رووداوی رابردو ده کری بیته هو ی کوشنتنت.

هه ندی که س که له ژیانماندا بوون ده کریت نه بوونیان سه رگه ردانت بکه ن، سهیر نییه تو جاری زور بچوکی تا له وانه تی بگه ی.

- ویستی بابه ته که بگوری، ئی ئومید بزائم تو ژیانته چونه؟

- به دلته نگییه که وه، ئای مامه گیان منیش که میک
دلایان ره نجان دوم، به لام ئه وهی سهیره ئه وهیه ئیستا
بیری ئه و که سانه ده که م که وایان لیکردوم.

- تا رادهیه ک بیزار بوو له م قسه غه مبارانه ی نیوان
خۆم و خۆی، ئه وهی گرنگه تۆی ئومئد خۆتی به هیز به،
ئه ی ئاواتی ئه م کورپه بچوکه مان چیه؟

- کاتیک گوئی له وه بوو، به لئى ئاواتم زوره مامه
گیان، دهمه وئ گه شتی زور بکه م و دهمه وئ بيمه
فرۆکه وان.

- ئافه رین کورپی خۆم ده بیته .. ده بیته دلنایام پیی
ده گه یته.

زۆرم لیکرد تا کو رووداوه کانی تریش باس بکات،
هه رچونیک بوو رازی بوو، به لام پیی وتم که دهم
نه که مه وه منیش به لئیم پیدا.

که لوپه له کانمان ریکخست و دهستم کرد به کارکردن،
چه رخی رۆژگار نه ده وه ستا دلخۆشبووین سه رباری
ئه وهی خانوه که هی خۆمان نه بوو، به لام هه ر زوو
درکمان به باشی مام سلیمان کرد که که سیکی زور
به خشنده و ده ستپاک بوو.

هه رچه نده زۆریش به ته مه ندا چوو بوو، به لام جار
جار باسی هاوژینه کوچکردووه که ی و ژیا نه پر
قه ناعه ت و نارحه ته تیه کانی خۆیانی ده کرد ئه وانه ی

هیشتا له بییر مابوون که ده مپرسی چون له یادت نه کردون له وه لاما د دهیوت مروّف هرگیز یادگاریه خو شه کانی ژیانې، نه و شتانه ی که عاشقی بووه له یاد ناکات.

هرچه نده ته مه نیکی زوریان هه بییت و کاتیکی زوریان به سه ردا چوو بییت، سه رباری نه مه ش هیشتا خو شه ویستتر و به حورمه تتر ده بن.

کاتیکی ههستی ده کرد خه م ده خو م و بابه تیک می شکی داگیر کردوم، پیی ده وتم:

ژیان وه کو مندال وایه گهر به پرویدا پینکه نی نه ویش زه رده خه نه ت بو ده کات و گهر به پرویدا گرژومون بییت؛ به دلنیا یه وه ده گری و توره ده بییت، چونکه ژیان خو گونجاننده، هه ولدانه و له هه مووی گرنگتر مانه وه یه به به هیزی و هه بوونی دلنیکی پر ئومید، پیاویکی زور نه رینی و گه شیین بوو.

هه موو نه م قسانه ی مام سلیمان هه رچه نده بو م دووباره بوون، به لام جار له دوای جار دلدانه وه و پالپشته یه ک بوو، گر و تینی زیاتری پیی ده به خشیم.

دهستم به کاره که کرد، هه ر من نه بووم زور بووین، شه وانه پاسه وانی ژماره یه کی زور له کو گامان ده کرد.

نه وه ی له سه ر ئیمه پیویست بوو؛ ته نیا پاسه وانی کردن بوو نه ک ده ستدان له که لوپه له کانی کوگا یان

بارکردن و هیئانی له کاتیکی زۆر ناچاری نهبووایه بانگی ئیمه یان نه ده کرد ئه و پیاوانه ی له وێ له گه له من ئه م کاره یان ده کرد به شیوه و رهفتار هیچیان وه ک من نه بوون، زۆربه ی جار په نگ زهرد و بیتاقت بوون.

شه وانیش له بری وهستان به پیوه یان ئه نجامدانی ئه رکه کانیان پیکه وه کو ده بوونه وه و خه ریکی یاری ده بوون و دهشیان خوارده وه!

ته نانه ت ناوی راسته قینه ی یه کترمان نه ده زانی، چونکی هه ر یه کیکمان نازناو یکمان هه بوو، ئاخه چ کاریک ئه وه ده هیئنی ته نانه ت ناوتیشی بو بگوری؟

به لام درکم به وه کردبوو که ئه و که لویه لانه ی ده هیئرانه کوگا و ژیر زه مینه کان زۆربه یان پاکه تی گه وره و توند پیچراو بوون به جوړیک له به رزترین شوینی باره لگره که به ربوونایه ته وه دهنگیان نه ده هات، جیا له وانه ش تایه ی ئوتومبیل و به رمیل و که رهسته ی زیاده بوون.

من و هاوسه ره که م پیشتر ریکه وتبووین هه ر که پاره ی پیویست بیته دهستان کاریکی تر ده که م و واز له وکاره ده هیئم که پاره یه کی زۆرمان پی ده درا به به راورد به ماندوو بوونمان، له راستیدا ناچار بووم ئه گینا بو یه ک چرکه ش ئاسوده نه بووم، هه ندیکجار مروف هه ندیک کار دهکات که خووشی باوه ری پی نییه،

من به و جوره بووم نازانم ئاخو بیجگه له و کاره چیترم
دهتوانی بو ئهجامدان له و کاته دا.

**(کات باوکی سهلمانده و ییشک هه موو ناروونیه کمان
بو روون ده کاته وه).**

یه کیک له شه وه کان وه کو سیفه تی هه میشه یی وه رزی
زستان کesh و هه وا زور سارد بو، منیش به پیوه
وه ستابووم هه ندی له هاو پیشه کانم وه کو کاری
هه میشه یی خویان دانیشتن و ئاگریان کرده وه قسه و
باس و یاری بووه، ده ستپیک دانیشتنه که یان ئه وان
گوئیان به مکوری کاره که یان نه دده وا پیده چوو
راهاتبن، زورکات پییان ده وتم: تو تازه ی بویه تامه زرو
و مکوری ماوه یه کی که وه ک ئیمه ت لیدی.

له راستیدا من ئه و قسانه م پیناخوش بو. مه گهر
ده کری مرؤف ئاسووده بیت کاتیک به ته واوی خه ریکی
فیلکردن له خویه تی؟!

بانگی منیشیان کرده لای خویان تا خوم گهرم
که مه وه راستیه که ی بریک پشووم دا و هه ولم دده له
قسه کانیان تی بگه م هینده یان خوارد بو وه ئه وه ی
له ده میان ده هاته دهره وه نه یانده بیست، یه کیکیان که
له هه موویان به ته مه نتر ده هاته پیش چاو، له ناکاو

ههستایه سهر پی و ئەمە ی دەوتەوہ؛ من پاشای ئیبرەم،
من پاشای کریستالم ... من ... من!

ئەم قسانە ی کابرا بەشیوہیەکی زۆر سەیر و خیرا
منیان پەلکێشی بیرکردنەوہ کرد بو دانیاییم لێم پرسى
:ئەوہ تو باسى چى دەکەیت خو ئاگات لەخۆت نییە!
ئەوانى دیکەیش هەمان شتیان لەدوای ئەو دەوتەوہ.

من بەردەوام پرسیارم لێدەکردن ئەوانیش تیکرا
دەیانوت: (تو ئاگات لەخۆت نییە، بى ئەوہی ئاگادار بن
هەموو نەینیهکیان درکاند سەبارەت بە کارەکەمان).

هیندە زۆریان خواردبووہ بەردەوام بوون لە
قسەکردن، تەنیا ئەو قسانەشیان دووبارە دەکردەوہ،
منیش کە بەتەواوى سەرسام بووم هەستامە سەر پی و
کەوتە قسەکردن لەگەل خۆم.

تیگەیشتم بەلى تیگەیشتم کە چ کاریک دەکەم بە
وہلامى ئەو پرسیارە گەیشتم کە دەمیکە ویلى بووم.

خەریکی کوکردنەوہی پارەى حەرمام بو خۆم و
خیزانەکەم،

بەلى..

خەریکم دانە بەدانەى گەنجەکانى ولات دەکوژم،
خەریکم مالى تازە هاوسەرەکان ویران دەکەم .

خەریکم پاسەوانى بو تلیاک و حەشیش فرۆشەکان
دەکەم.

خەرىكم نۆكەرى بۆ بازرگانە برسپەكان دەكەم كە
هەرگىز گىرفانىيان پىر نابتت .

بۆ ئەو كەسانە نۆكەرى دەكەم كە رېككە وتوون
گەنجە بېكار و بېچارەكانى سەرشەقام و نىشتىمانەكەم
كاول بكەم، بېچارەتر و مال و پىرانتىريان بكەم.

تاوانە ئەمانە ناوى مرۆفیان لى بنىيت تەنیا كارىيان
سەرقالكردن و چاوبەستنى خەلكە بە مادەى ھۆشبەر و
درامای بېسەر و بەر و كەنالى بى رېياز و بنەما، چۆن
لەخۆم ببوورم؟

نا ھەرگىز! نا نا ... لەخۆم نابوورم، منىش بەقەد ئەوان
تاوانبارم.

بەتەواوى مېشك ئالۆز و پىر بىركردنەوہ بوو،
نەمدەزانى چۆن ئەو ھەموو ماوہىە راستىەكانم
نەبىنىوہ؟ ئاخىر چۆن كوئىر بووم چۆن؟

ھىندە ھەستم بە شەرمەزارى و رسواىى خودى خۆم
دەكرد: دوو دل بووم لەوہى چىتر رېگە بەخۆم بدەم
بژىم، بە من بوایە زەوى شەق ببات و قووتم بدات.

**(سەختىرىن كاتەكانى مرۆف ئەو كاتانەن كە ئىتر
بەتەواوى رووخسارى درنەدى و خراپى خودى خۆى بۆ
دەرەكەوئت).**

ئای خودایه پیاوم دهوی بهرگهی بینینی ئه و
پووخساره رسوایه بگری.

هه روا له گه‌ل خۆمدا قسه‌م ده‌کرد؛ چۆن بتوانم ئیتر
سه‌یری هاوسهر و منداله‌کانم بکه‌م؟ چۆن پینان بلیم که
باوکتان خه‌ریکی کاریکی قیزه‌ونه، ئاخ‌ر به‌ چ
پروویه‌که‌وه بیلیم؟

(ئاھ سه‌عید تو که‌ی ئه‌وه‌نده‌ش درنده و پیس
بوویت؟ که‌ی پاره و مالی دنیا مه‌ستیان کردی؟!)
به‌لام راستترین کاریک که پیویسته ئه‌نجامی بده‌م
ئه‌وه‌یه ده‌ست له‌ کاره‌که‌هه‌لگرم و به‌ته‌واوی
ده‌ستبه‌رداری بم، چونکه‌ په‌شیمان بوونه‌وه له
ئه‌نجامدانی کاری خراپه‌ به‌قه‌د به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر
ئه‌نجامدانی کاری چاکه‌ گرنگه‌.

- که‌ خه‌ریکی پاک‌کردنه‌وه‌ی ژووره‌که‌ی خۆم و مام
سه‌عید بووم، به‌ده‌م ئیش‌کردنه‌وه، کاریکی زۆر باشت
کردوه به‌ دنیایه‌وه ئه‌نجامدانی کاری خراپ هه‌میشه
ئه‌نجامی هه‌له و خراپی ده‌بییت.

- دوو بو سی داری هه‌ل‌دایه‌ ناو ئاگردانه‌که‌وه، پیم
وابوو زۆر ماندوه‌ چاوه‌کانی ده‌یانویست بگرین
گریانیکی مندالانه، پیم وابی ته‌مه‌نی ریگه‌ی نه‌ده‌دا
ده‌ری ببرییت.

پاشان له دلی خوځدا دهموت: (ئاخر گریان چ په یوه نندی به تهمه نه وه هه یه، هرکاتې فرمیسک هات ناپرسی خه می کام ویستگه م هه لگرتوه و دئ، من وام هه ست ده کرد چاوه کانی پرن له راز و نیاز، پرن له قسه و درده دل پووی کرده من:

کورپی خوځ کاتیک مروځ دیته دونیاوه ده بیټ بزانیټ چهن پیروژ و پاکه ده بیټ دلنیا بیټ که خودا ئه وی به پیروژ و به هیژ زانیوه بویه مه ودای هاتنه دنیا و ژیانې پی داوه، ده بیټ ئه و متمانه پاکه ی خودا له دست نه دات ده ست بداته کاریکی خراپ و پر خو ویستی، ده بیټ دلنیا بیټ له وهی که تووی خراپه له هیچ خاکیکی پاک و پیروژدا ناروئ، ده بیټ بزانیټ هه موو کار و پیشه یه که شایه نی ئه وه نییه هه ناسه ی بؤ بد هیت، هه ندئ پیشه مردنی ده وی مردن.

- به تامه زرویی هه وه به رده وام بووم له گوینگردن،
باشه مامه گیان ئه ی دواتر چی پووی دا؟

ئو پوودا وهی که هه رگیز چاوه پئی پوودانی نه بووم دوا ی ئه وهی ئه و راستیه تاله م بؤ ده رکه وت بی دوو دلی ئه و شوینهم به جیه یتشت بؤ هه تا.. هه تایه، به ریکه وت م بؤ ماله وه به دهم ریگاوه و له دلی خوځدا ده مگوت؛ هه موو شتیک به هاوسه ره که م ده لیم و چیتر ئه و کاره ناکه م دلنیا م ده مپوری، ئه و که سیکی زور

میهره‌بانه، کاتیگ گه‌یشمه به‌ردهم ده‌رگا که هه‌ستیکی
زۆر سه‌یرم هه‌بوو وه‌ک بلیی دره‌نگ که وتبیتم، وه‌ک
بلیی ده‌نگیک ویستی بانیگم بکات و هاواریگ بکات،
به‌لام نه‌یتوانیبیت، ته‌ق، ته‌ق، ته‌ق، که‌س نه‌بوو ده‌رگا
بکاته‌وه دوو دل و په‌شۆکاو بووم ده‌ترسام رووداویگ
روویدا بیتم.

خۆم بو‌نه‌گیرا و ده‌رگا که‌م شکاند ئاخ، ئاخ چیم بینی
خۆزگه‌ فریشته‌که‌ روحی منیشی ده‌برده ئاسمان،
خۆزگه‌.. خۆزگه‌.. خۆزگه‌.

**(مردن به‌و‌جۆریه‌ وات لیده‌کات چۆک دابده‌ی له‌به‌رده‌م
کات، بو‌ پیدانی هه‌لیکی تر، ده‌نگیکی تر و بینینیکی تر،
ته‌نانه‌ت شه‌ر و ده‌مه‌قالییه‌کی تر!)**

ئیتیر کۆتایی به‌هه‌موو خه‌ون و مان‌دوبوون و
هه‌وله‌کانم هات، من ئه‌وکاته‌ی عاشقه‌کانم له‌ده‌ستدا
چیتیر نه‌ژیام، هه‌موو ده‌ستیگه‌کان پیش ده‌ستیگ
کۆتاییان هات.

- بو‌چی ده‌گریت مامه‌ گیان ده‌ته‌واوی که‌ زۆر
به‌په‌رۆشم چی روویدا دواتر؟

- هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا چاوه‌کانی به‌ته‌واوی
ته‌ر بوون، ئیتیر چی روویدات کورم؟ ئه‌وانم بو‌ هه‌تا
هه‌تایه‌ له‌ده‌ست دا.

- به سه رسامیه که وه، زور به داخه وهم بوئه وه ئه ی
چون مردبوون؟

- ئه وان به هوی دوکه لی ئاگردانه که وه خنکابوون،
ههرسیکیانم بو هه میسه له ده ست دا .

به یه که وه ناشتیانم، له ته نیشتی یه کتر هه ر له م لادییه
له گورستانه که ن، هه رکاتییک به وه یت بیانبینم لیمه وه
نزیکن.

- به غه مباریه وه، زور دلته نگم بویان.

- کورپی خووم، سوچی من بوو، له خووم خووش نابم.

- ئه ی بوچی هیشتاش هه مان کار ده که یت؟ بوچی
ئه مانه وازت لینه ینن؟

- من هه مان کار ناکه م، ئه وان که زانیان وازم له
کاره که م هیناوه هه ره شه یان لیکردم و پییان وتم گه ر
یه ک وشه بدرکینم، خیزانه که م واتا مالی دایکم ده که ونه
مه ترسیه وه، من خه می روحی خووم نییه، چونکه چیتر
نامه ویت بژیم و بوم گرنگ نییه، به لام خانه واده که ی من
بیتاوانن، بوچی ده بیت باجی هه له ی من بده ن؟

- ئه مانه چ مروقانیکن؟

- مروق نین! به ته واوی ناوی مروقیان پیس کردوه،
پیش ئه وان من پیسم کردوه، ئیتر به وجوره بوو کورپی
خووم تا مردن له ناو ئازاری ویزدان و ترسدا زیندانیم.
کاتی رویشتنه، له و شوینه ی گوزه که نزیکه پر ده بیت.

لہم قسہ و باسانہ دا بووین، درا لہ دەرگا پیاوہ کان
بوون، هاتته ژوورہوہ و بہ پهلہ چوونہ بہ ردم زو پای
دارہکە و وادیار بوو بہ فرہکە چاک سہرمای کردبوون،
وابزانم کوتا بہ فری زستان بوو، چونکہ بہ تہ واوی
نزیکى بہ ہار بووین، بہ مام سہ عیدیان وت: دہ بی
بیہین و ئامادہی بکہ ہلہ بہ تہ مہ بہ ستیان من بوو.

بی ئوہی ہستی پیبکات من دہستی یه کیکیانم بینی
کاتیک دہستکیشہکە ی فریدا و ویستی خو ی گہرم
بکاتوہ، دہستی چہ پی دوو پەنجہی کەم بوو!

ہەرچەندہ رووخساریان دا پووشیوو بہ لام ئہمہ بو من
بہس بوو بو ئوہی لای پوولیسہکان و ہسفی یه کییک لہ
تاوانبارہکان بکہم.

من ناویانم نہ دہزانی مام سہ عیدیش نہ دہبوو
بیدرکینئ، چونکہ ژیانى خو ی و خانہ وادہکە ی دہکە وتہ
مہ ترسیہوہ.

(ہہندیجار مرؤف ناچار دہ بیئت قوربانى گہورہ بدات،

بوئمونہ تامردن ئازارى ویردانى ہہ بیئت).

ماوہیہ کی دوورودریژم لہ گہل مام سہ عید بہ ریکرد،
نہمدہزانی دہ بیئت دلخوش بم یان دلتنگ، چونکہ
دہگہریموہ مالہوہ، چونکہ ہاوری بہ تہ مہ نہکەم

جیده هیلم، هینده له گه لى راهاتبووم ئاره زوم ده کرد
 هه تا.. هه تايه پیکه وه بین و نزیکیین دللى ده دامه وه،
 به سه رهاتى بو ده گيرامه وه، به باشى ئاگادارم بوو،
 سه ربارى پروداوه ناخوشه کانی ژيانى هه ميشه
 گه شبین و دل پر ئومید بوو، دلخوش بووم که
 مروقانییک هه ن به وجوره ن، دلیان پر ئومیده و
 روحیشیان پر ویزدان.

بو کو تاجار مالئاواییم له مام سه عید کرد نه یه یشت
 دهسته کانی ماچ بکه م تا توانیمان یه کترمان له باوه ش
 کرد و پى و تم: ئه ویش دلخوش بووه به هاتنم، ئه وه شى
 وت که من (مندالیکی ئارامبه خشم)، بچمه هه رشوینییک
 ئاوه دانی ده که مه وه.

نه متوانی ته نیا به سوپاسیک پاداشتی دله باشه که ی
 بده مه وه، به لام دوعای بو ده که م بو هه ميشه دلخوش
 بییت.

شادبوننوه به رابردوو

پیاوهکان دهستی منیان توند له دواوه بهست و
بردمیانه شوینیکی چۆل، پیم وابوو تهواوبووم و کاتی
مردنی من هاتوو، متمانهم پیمان نهبوو که ئاخۆ
دهمگه ریننهوه بو مال یانیش دهمکوژن ترسیکی زۆرم
هه بوو.

گریان و هاواری من سوودیکی نهبوو، هه ندیجار
مروڤ دهکه ویته و هه ساتیکه وه گهر بیت و بههه موو
گه رووی هاوار بکات، بههه موو هیزی خوی مشت
بوه شینی چ سوودی نییه، ئا ئه وساتانه ته نیا بیدهنگیان
پیویسته.

نزیکهی کاتژمیریک له وی وه ستابووین و چاوه ری
بووین ئۆتۆمبیلیک ده رکه وت ئای خواجه گیان، باوه ریم
به چاوه کانی خۆم نه ده کرد، به لی باوکم بوو!
چهن سهیره، رۆژانیک وام ههست ده کرد باوکم نییه،
وام ههست ده کرد که به هیچ شیوهیهک بو باوکم گرنگ
نییم، که چی ئیستا هاتوو بو رزگارکردنم!
له دلی خۆمدا گوتم که واته دوور نییه رۆژیک بیت و
ئه و مروڤه ی بو سالانیک هاواری و خۆشه ویستته

بتوری و جانتای مالتاوی له شان بکات و پروات، دور نییه ئەو مرقه‌ی سهرده‌مانیک دوژمنی تو بووه بیته دوست، هیچ کاتیک ئەسته نییه ئازیزترین کهست بیته دوژمنت، زور ئاساییه رۆژیک مه‌عشوقه‌کهت بتوری و بو تاهه‌تایه پروات و ته‌نیات بکات.

(کات و رۆژگار کاری خۆی ده‌کات پیمان ده‌ییت: کئ دۆستی دله و کئ دۆستی نه‌فسه به‌دلنیاوه‌ مرۆف ده‌گۆریت و هیچ شتیك وه‌کو خۆی نامیته‌وه).

باوکم جانتایه‌کی ره‌شی پی بوو، نزیك كه‌وته‌وه و به‌هموو هیزی خۆی هه‌لیدایه به‌رده‌م پیاوه‌کان، منیش ره‌وانه‌ی لای باوکم کرام توند یه‌کتریمان له باوه‌ش گرت، تا ئەو ساته‌ش نه‌مه‌زانی بوونی باوک یانی چی، نه‌مه‌زانی هه‌ستیکی وه‌ها خوشه‌که باوکت هه‌بیته.

له‌میژبوو نه‌میینی بوو زور دلخۆش بووم دوا‌ی ئەو هه‌موو دووریه له‌ ماله‌وه ئیستا ده‌توانم ئازادیم و بگه‌ریمه‌وه، به‌لام چۆن گه‌رانه‌وه‌یه‌ک زور جیاواز له‌ پیشتر ئەمجاره شتیكم تاقیکردبووه‌وه، که‌میک ئازاری دووریم تام کردبوو.

- به‌خیرایی هه‌ناسه‌م ئەدا؛ باوکه‌ زور بیرم کردبوون، بۆچی ئەو پیاوانه‌ منیان پفاندبوو؟

- بەتامە زىۋىي و قولايەكەۋە سەيرى چاۋەكانى
كردم، ئاي كورپى خۆم نازانى چەن نىگەرانت بووين،
دلخوشم كە باشيت.

- بىر كىردنە ۋە كانم سەرسامى ئەنجامى
بىر كىردنە ۋە كان و رەفتارەكانى باوكم بوو، زور گورپاۋى
باوكە، دەتوانم بزىنم ھۆكار چىيە؟
باوكم خۆى بەخەجالەت دەزانى نەيدەۋىست ھۆكارى
گورپانى خۆى بلىت.

- نەخىر كورپى خۆم، من پىشتىرىش توم زور خوش
دەۋىست.

- باۋەرپم بە قسەكانى باوكم كرد، چونكە دەمىك بوو
دلنىابووم لەۋەى رەفتارەكانى باوكم ھۆكارگەلىكى
گەرەى لە پشتە، ھەر زوو بە دلەپاكەكەى خۆم لىي
خوش بووم دەزانم تو لە ناخەۋە مروقىكى زور باشيت.
- ئايا ھىچ ئازارىكت ھەيە، پىۋىستى بە بىننى
پزىشك بىت؟

- نەخىر، باوكە ئەۋ پىاۋانە كى بوون؟

باوكم: دەيزانى وازى لىناھىنم:

- كورپى خۆم ئەۋان ھاۋپىشەم بوون، من خەرىكى
يارىەكى خراپ بووم بەلام ھەر زوو پەشىمان بوومەۋە
و وىژدانم نەيھىشت بەردەۋام بم لەۋ يارىە، بۆيە ھەۋلم
دا يارىەكە تىك بدەم لەگەل سەرۋەكى ئەۋ پىاۋانە،

ئەوانیش به زانینی ئەم هه‌وله‌ی من تۆیان کرده
هه‌ر شه تاكو بیده‌نگم بکه‌ن.

- بۆم ده‌رکه‌وت باوكم تووشی یاریه‌ک بووه، هه‌ر
وه‌کو یاریه‌که‌ی مام سه‌عید ئەویش که‌وتوه‌ته داوی
تاوانبارانه‌وه ریککه‌وتنی له‌گه‌ل سه‌رۆکی بانیدیکی
بازرگانی به ماده‌ی هۆشبه‌ر کردوه ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه
کاریان کردوه.

ئێستا باوكم په‌شیمانان و ویستویه‌تی زانیاریه‌کانیان
ئاشکرا بکات خۆشی راده‌ستی پۆلیس بکات، چونکه به
چاوه‌کانی خۆی ئەنجامی کاره هه‌له‌که‌ی خۆیانی بینیه‌وه
چون رۆژ به رۆژ گه‌نجه‌کان ده‌کوژن و یاری به روح
و جه‌سته‌یان ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت یاری به داها‌تووشیان
ده‌که‌ن، به‌لام پیاوه‌کانی ئەو کابرا خراپه‌کاره که پێی
ده‌لێن سه‌روه‌ک

به ر‌فاندن و کوشتنی من هه‌ر شه‌یه‌یان له باوكم کردوه
بۆیه باوكم ده‌بی‌ت بیده‌نگ بی‌ت له پیناو به‌سه‌لامه‌ت
مانه‌وه‌ی من و دایکم، سه‌ره‌رای ئەوه داوای پاره‌شیان
لی کردوه تا منی راده‌ست بکه‌نه‌وه.

ئەو ئیمه‌ی خۆش ده‌وی، ئەوه‌تا خه‌ریکی قوربانی دانه
بۆمان.

چیرۆکه‌که‌ی ژبانی مام سه‌عید وای لی‌کردم له باوكم
بگه‌م بی ئەوه‌ی ر‌وونکردنه‌وه‌ی زیاده‌بدات.

- باشه باوکه گیان ئیستا ده‌رۆینه‌وه و دایکم ده‌بینم
وایه؟

- باوکم تارا‌ده‌یه‌ک پیتی سه‌یر بوو ئاوا ئاسان کۆلم
دا له پرسیار کردن؟!

- بیگومان کورپی خۆم، دایکت تامه‌زرۆ و چاوه‌رێیه.
به‌رێگاوه بووین به‌ره‌و ماله‌وه زۆر دل‌خۆش بووم،
سه‌یریکێ باوکم کرد و وتم: (باوکه ده‌زانیت مرۆف ئه‌و
کاته‌ی هه‌ست به‌هه‌له‌کانی خۆی ده‌کات هه‌ستیکی
چۆنی ده‌بییت؟)

باوکم بێ ئه‌وه‌ی ته‌ماشام بکات نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م
ته‌واو بکه‌م: به‌لێ کورپی خۆم ده‌زانم هه‌ستیکی چۆنی
ده‌بییت، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ دووباره‌ له‌دایک بییت، دووباره‌
چووبیته‌وه‌ ناو بازنه‌ی که‌سه‌ راستگۆکان و دووباره‌
بووبیته‌وه‌ به‌ مرۆف.

- هه‌ناسه‌یه‌کی ئارام و قولم هه‌لکیشا، راسته‌ باوکه
گیان.

گۆرستانهکه

رېك حەوت سال پېش ئىستا بوو، بۇ گەشتىكى
هاوینە چووینە باکور لەگەل دایک و باوكم، جوانترین
پلانمان دانابوو بۇ ئەو گەشتە، وابریاربوو بە درىژایى
پشووی هاوین لەوئى بمىنینەو بە هۆی پەيوەندى
خراپى نىوان دایک و باوكم یەكەم جارمان بوو
بە یەكەو بەچینە گەشت، من لە هەردووکیان دلخۆشتر
بووم چونکە دەزمانى رۆژانىكى تايبەت دەبن بۇ من،
هەرگیز پېشتر بەو رادەیه دلخۆش نەبووم بە
گۆرپانکاریەکان رازى و خۆشحال بووم، هەمیشە دل پر
ئومید بووم کە جارىكى تر دایک و باوكم لە بەردەمى
من دەمهقالى و شەرپ ناکەن، جارىكى تر من سزا نادەن
و لیم تورپە نابن جارىكى تر من ناکەن بە قوربانى
دەمهقالى و کیشەکانى نىوان خویان، باوكم بەلینى پى
دابووم کە سواری بالۆنم بکات، تەنانەت پى و تبووم
هاورپم زۆرە لە فرۆکەخانە دەتبهەمە لای ئەوان تاكو
ورده.. ورده ئاشنات بکەن بە خەونەکەت هاوکارت بن
و ئەو شتانەت فیر بکەن کە تايبەتن بە خولیاکەت بەلام

هەموو ئەم خەيال و پلاناڻە سەرەو ژيەر بوون هەموو ئەو دلخۆشيه مان زۆر كەمى خاياند هەر زوو مۆمى خۆشبهختى من توایه وه و كۆتايى به هەموو ئەو خۆشيانە هات كە چاوه پريانم دەکرد،

لە كاتى گەرانه وه مان بۆ هۆتيله كە تووشى رپووداوى هاتووچۆ بووين (دايكم و باوكم) بۆ هەميشه لە دەست دا.

پاش دوو شه و مانه وه يان لە نه خۆشخانه گيانيان سپارد و وهك باسى دهكەن، منيش بۆ ماوه يه كى زۆر بيهۆش بووم.

دكتورەكان بى ئوميد بپوون لە چاكبوونه وهم، بەلام هەر وهك داپيرم دهليت: (گەرانه وهم بۆ ژيان موعجيزه يه ك بووه، ئيستا جگه له يادگاريه كى كه م و خه ميكي زۆر هيچم بۆ نه ماوه ته وه ئاسان نيه پاش دو انزه سال ههست به خۆشه ويستى و سۆز بكه يت ئەويش لە ناكاو بروات و نه مينيت).

لەگەل داپيرم دريژهم به ژيان دا لە لاديتيكه ي ئەوان.
 - ئوميد.. ئوميد، ميشكت لە كوئيه رۆلە گيان ده بيت گۆرستانه كە به جيبهيلين و بگه ريننه وه ماله وه.
 - به دهنگيكي كزو لاوازه وه: داپيره ناكري كه ميكي تر ليژه بمينينه وه؟

- بە دلتهنگى و دوو چاوى تەرەوۋە كە دلى دەسووتا
بۇ كۆچى ئەبەدى كورەكەى، كات درەنگى كردوۋە كورى
خۆم، زوو زوو دىئىنەوۋە سەردانىان.

- باشە داپىرە گيان، با برۆين.

- پارچەيەك كاغەزى لول كراوى بەدەستەوۋە بوو،

كورى خۆم دەمەوئىت شتتكت پى بلىم:

(دايكت پئىش ئەوۋەى وەفات بكات لە نەخۇشخانە ئەم
پارچە كاغەزەى پئىدام تاكو بىدەمە دەستى تۆ، چەندىن
سالە بۆيە پئىم نەدايت تاكو لە نامەكە تئىگەيت).

دايكت خۆى پئى و توم: (كاتىك پئىتى بدەم بتوانى لئى

تئىگەيت).

- تا رادەيەكى زۆر سەرسامى كردم بە خىرايى

وهرم گرت

ئاي خوايە لەسەرى نووسراوۋە وەسئىت!

- پئىم وابوو دەيزانى چى شتتكت باسكراوۋە لە

نامەكەدا، من دەچم دەنووم كورى خۆم شەوت شاد.

- بەپەلە دەستم كرد بە خوئندەوۋەى نامەكە.

وہ سئتہكہ:

سلأوى خوات لئبئت

(كورى جوانم، تاقانەكەى دايكى خۆى، ھۆكارى

ژيانم، چەند دلخۆشم بە بوونت لەبەر ئەوۋەى چىتر

خیمه ی ئومیدیک هه لنادری له سه حرای روحم چیترا
توانای بهرده و امیم نییه.

ئه م نامه یه ت بو دهنووسم بو ئه وه نا که فرمیسه که
گهرمه کانت بیته سهر لیوت، نا، به لکو بو ئه وه یه تا
به هیز بیت، بهرده و ام بیت، بو خوت ژیانیکی نوی
هه لبرژیره و به هیز و چالاک به، ههروهک چون هه میسه
کورپه زیرهک و ئارامگره که ی من بوویت.

کورپی خوم له بیرت بیت ژیان هیچ کیشه یه کی نییه،
ئه وه شیوانی بیرکردنه وه و ژیان تویه کیشه
دروستده کات.

ئه زیزم ریگه مه ده په رده ی نا ئومیدی ژووری خوژگه
و ئامانجه کانت تاریک بکات.

کورپی خوم، هه تا ده توانی له کهس و هاوړی خراب
خوت به دوور بگره، چونکه ئه وان له ژههریکی کوشنده
زیاتر نین ته نیا تالیت بو دهینن.

ئه زیزی دایکت له ژیانندا متمانه به هه موو که سیک
مه که، هاوړی و دوست و مروقتیکی به وه فا به.

شیرینه که م، هه رگیز خه م بو رویشتنی ئه و که سانه
مه خو که به جیت ده هیلن، ئه وان شایسته ی بوونی تو
نین، گهر تو یان به راستی خوش بوویستایه هه رگیز
نه ده رویشتن.

باوانه کهم جاری واههیه بوونی هندی مروڤ بو
ژیانی ئیمه گونجاو نییه له بهر ئه وه نا که ئیمه خراپین،
نا، به لکو چونکه ئه وان شایسته ی ئیمه نین.
جاری واههیه چه ندین سالت پیویسته تا کو درک به م
راستیه بکهیت.

دهمه ویت په رده له سه ر وه لامی ئه و پرسیاره لابدهم
که چه ندین ساله دهیکهیت و به لئیم پیت دابوو که بو تی
باس بکه م، ده زانم تامه زرۆی وه لامیکی باوهر پی
هینیت.

من و باوکت پیش ئه وه ی هاوسه رگیری بکهین ته نیا
دراوسییه ک بووین هیچ په یوه ندیه کی خوشه ویستی له
نیوانمان نه بوو،

هۆکاری هاوسه رگیریه که مان رووداوێک بوو که
رووی نه دابوو برایه کی باوکت و کاکم که هاوپی
چه ندین ساله بوون، هاوپی مندالی یه کتر بوون، هیچ
پوژیکیان به بی یه کتر به پی نه ده کرد، وه کو هه موو
کو تایی هه فته یه ک ده چوونه شاخه وانی، به لام ئیتر هیچ
شتیک وه ک رابردو نه بوو، ئیواره هات و نه گه رانه وه
هه والیان بو هیناین که هه ردووکیان تووشی رووداو
بوون و به ربوونه ته وه.

کاکم زور به خراپی بریندار ده بیت براکه ی باوکیشته
ده سته جی گیان له ده ست ده دا، کاکم ره وانیه ی

نه خوښخانه دهکهن دواى لئيرسینه وهى پوლის دهلین
 ټو به ټهقهست پالی پیوه ناوه و بکوژی هاوړیکه
 خوښه تی!

کاکم دواى چه ندين روژ له نه خوښخانه ټه ویش گیان
 له دهست ددهات، وهلی من دلنیام ټه و کارى وای
 نه کرده چونکه زور یه کتريان خوښده ویست هه رگیز
 ناچار نه بوو کاریکی وا بکات.

مالی باپیرت بنه مالیه کی دهوله مهنه د دهست
 رویش توو بوون ټه وان دهستبه جی ټیمه تاوانبار دهکهن
 به بی بوونی هیچ به لگه یهک و مالی باوکیشم من وهکو
 قهره بوو ده به خشن به باوکت.

من بوومه قوربانى دابونه ریتیکى به تال واته به زور
 هاوسه رگیری به ټیمه دهکهن روژانى تال و سهختی
 ژيانى من له یه کهم روژی هاوسه رگیریه که مانه وه
 دهستی پیکرد، له و روژه وهى که توش هاتیته دونیاوه
 باوکت توی وهکو کوړی خوۍ قبول نه کرد، هه موو
 ټه و رق و کینه یه دهر ټه نجامی ټه و به هه له تاوانبار
 کردنانه بوو.

له م دوايانه دا باوکت بوۍه رهفتارى گورا بوو، چونکه
 بوۍ ئاشکرا ببوو که خالت بکوژ نه بووه، به لام پاش
 چی؟ پاش ټه وهى بیبه شى کردم له خوښه ویستی و

ويلى ئومىد

سۆزى خۆى، پاش ئەۋەى تۆ بويته قوربانى دەمەقالى
ۋ كىشەكانى ئىمە.

ھەرچەندە من لىى خۆش بووم ۋ ئەۋىش داۋاى
لىبۋوردنى لىكردوم، بەلام ھەرچى بکەيت رابردو
نەگۆرە.

كورپى خۆم رابردو لە رابردو ماىەۋە تۆ دەبىت
نمۋونەيەكى جوانى رەۋشت بەرزى بيت، دايكت بۆ
ھەمىشە شانازيت پىۋە دەكات.

كۆتا قسەم بۆت ھۆكارى ژيانى كەسانى تر بە
نەك تەنيا ھۆكارى ژيانى ژىنى خۆت.

مرۆقانه لەۋانیتىر برۋانە ۋ ھەۋلبدە دلى ھىچ مرۆقئىك
بۆ ھىچ شتىك نەشكىنىت.

ئەزانى بۆ ناوم نای ئومىد؟

چونكە ئەۋ كاتەى ھاتىتە دنياۋە تاكە ھۆكارى
دلخۆشى ۋ ئومىدى من بوويت.

دەمزانى زىرەك ۋ لىھاتوو، بەھىز دەبىت).

خۆشم دەۋىى

دايكت: خەرامان

گەر بەو جۆره بیټ من نامەوێت یەك خولهکی تریش
مروۆف بم، نامەوێت.

من تینەدەگەشتم چۆن بەو جۆره بیرى دەکردهوه!
بوچی بەو شیوهیه له ژيانى دەروانى؟ سەربارى
کیشەکانیان بوچی ریگیان دا من بیمه دونیاوه؟!
من گلهییم له دایک و باوکی کوچکردوم نییه، ئەوان له
ناخهوه زۆر کهسانی باش بوون حەتمەن هۆکارگەلیک
واى لیکردبوون بەجۆره رەفتار بکەن، ئەوانیش بوونه
قوربانى...

من گلهییم له کهلتوور و داب و نەریتى سەقەتى
کۆمه‌لگایه، که دەرزانن ناتوانن مندالیک زۆر به جوانى و
به باشى پەروەردە بکەن و پى بگه‌هەنن، ئەى بوچی
دەهیلن بیته دونیاوه؟ ها، له‌وانه‌یه له‌بەر قسه‌و
قه‌سه‌لۆکی خەلکی بووبى منیان هیناوه‌ته دونیا! دانیام
به هاتنه دونیامه‌وه باوکم هیچ خۆش‌حالیه‌کی
دەرنبه‌ریوه، چونکی ئەو سته‌میکی زۆرى له من و
دایکم کرد.

ئەسلەن بوچی دایکمیان به زۆر داوه به باوکم،
پروو‌خاندن و ناشرین کردنى داها‌تووی زیندوی که‌سیک
چ کاریه‌گه‌ریه‌کی له‌سەر رابردوی مردوی که‌سیکه‌وه
هه‌یه؟ ئەم داب و نەریته خراپه چیه؟ نازانم له‌وه‌ش
ئەچى تورپه‌یى و رقه‌که‌ی باوکم مافی خۆی بووبى،

به لام نابوايه به وشيوهيه زال بيت به سهريدا به جوریک
 رفتهار و ئاکاری خراب بکات دلنيام ئه وکاتانهی
 دایکیشم لیم توره ده بوو، هوکاره کهی باو کم بوو،
 هرچه نده من لیان خوش بووم، به لام ئه و بوشاییه
 له سوزو خوشه ویستی بوم درووست بووه به هیچ
 جوریک پر نابیتته وه، رابردو به جوریک ئازاری داوم
 به هیز تر بووم له بهیزیدا!..

ئیسنا تاکه که سیک بتوانیت داهاتووم ئومیددار بکات
 یاسه مینه.

زور دهرسم ئه ویشم له دهست بچی و ههوار بو
 که سیک تر جگه له من ئاوه دان بکاته وه.
 دهگوتری عهشق ژبان، جوانییه، قوربانیدانه، ئازاره،
 سهختییه.

ئه و کچیک لادیکه یه دراوسین و ده میکه بووین به
 ئاشنا، باوکی نزیکه ی دوو مانگیک ده بیت کۆچی دوایی
 کردوه.

به هووی بی دایکیه وه، ته مه نیکه له به دبختی
 به ریکردوه، ئه و زوربه ی کات باسی ژبانی خوی و
 ئاره زوه کانی دهکات و پیی وایه هیچ مروفتیک نییه له م
 ژباندا ئازار نه چیژیت و تاقی نه کریته وه.

ئه و توانایه کی باشی نووسینی ههیه، که سیک زور
 زیره که، هرچه نده ئیسنا وازی له خویندن هیناوه،

چونکه یه کیک له براكانی ریگای نادات به لام له گهل
ئه وه شدا ئاشقی پهرتوک و خویندنه وهیه، سووره
له سهر بهرده وام بوون له سهر خویندنه وه، پیی وایه
تا که ریگای دهر برینی ئازاره کانی نووسینه.

منیش ههزم به خویندنه وه و نووسین کردوه به هوی
ئه وه وه... یه کیک له نووسینه کانی که هه رکاتیک بزانیته
بیته ته تی ژیان بووم به یادی دههینته وه دهلیت:

(ژیانی هه ری هه کی کمان جیاوازه له وی تر، ئازار و
ناره هه تی و په ره ی تاقیکردنه وه مان له م دونیا یه دا
جیاوازه، هه یه سفر و هه گری و هه یه په نجا و هه یه
هه شتا زیاتر...)

گه ر بیته و هه ری هه کی کمان ئازار و هه مه کانمان به
نمونه ی دهر سړیک هه لواسین به دهر ختی کدا.

به دلنیا ییه وه دهر سه ره که ی خو مان هه له بژی رین!
که س ناتوانی هه می ئه وی تر هه لژی رری سروشتی
مرو ف وایه دهلیت: به س سه رم نه یه شی، به س وا و
به س وا... هتد.

هه تا ئه توانی شه قیک له نان و به ختی خوی هه ل ئه دا
بی ئاگا له وه ی هه موو که سیک خاوه ن هه می که که
ماندوی کردوه.

هه می شه شو کرانه بژی ربه که خودا توی هه لژی راردوه،
تو تاکی تاک، به هیزی و جیاوازی، هه رچه نده که سمان

لە کەسـمان ناچين، بە دانیـایە وە هەست و
 پيويستیه کانمان جیاوازە، هەستە و هەولبە پيی دەگەیت.
 تۆ تۆیت کە سیتەر نییه، یە کجار دەژیت، بۆیە جوان
 بژی!

ئەو بەم جۆرە نووسینانە منی زیاتر سەرسامی خۆی
 دەکردەو، منیش بەهۆی ئەووە دەتوانم ئارام ببمەو
 گەر بۆ کاتیکی کەمیش بیـت، نووسینەکانی بە جۆریک
 چیژ بەخشن لە بیر ناکرین.

لە سەرەتای هەر دیریک تا کۆتایی وابەستەى خۆیت
 ئەکات، وات لیدەکات؛ هەست بەبوونی خۆت بکەیت،
 واتلیدەکات کە خۆت لە ناو وشە بە وشەى
 نووسینەکەیدا بدۆزیتەو.

هەر وەکو من ئازاری زۆری چەشتو، زۆر بەباشی
 لیم تیدەگات،

پیم وایە ئەو مروڤانەى هەمان ئازاریان چەشتو بە
 تەواوی نا، بەلام بە دانیـاییه وە زۆر بەباشی لە
 هەستەکانی یەکتەر تیدەگن.

زۆر بە ئاسانی لەو راز و نیاز و گوڤتارانە تیدەگن
 کە لە ناخیاندایە، مروڤەکان زۆر سەیرن، هەندیجار لە
 خۆیانەو بەبى بیرکردنەو، بەبى بەلگە بریار لەسەر
 هەست و بیرکردنەو و رەفتاری بەرامبەر ئەدەن،
 هەندیجار بەبى ئەوەى خۆیان بخەنە شوینی بەرامبەر،

بەبى ئەو ھى بزانىت بەرامبەر چ ئازارىكى بىنيوھ چ نارھەتى و سەختىيەكى چەشتوۋە، دىنايەك ئىھانە و قسەى سارد و سەر دەكات، دىنايەك دلى بەرامبەرى دەشكىنىت.

(دەزانم كە ھىچ ئازارىك ۋەكو ئازارى لەدەست دان نىيە).

ئەو كاتەى كە ھەست دەكەيت ئەو شتەى كە ھى تۆيە دەروات و نابىتە نسىبى تۆ، ئەو كاتەى ۋاھەست دەكەيت تاكە ھۆكارى مانەۋەت لە ژيان كەسىك، خوليايەك، شتىكە كەچى دەروات و بەجىت دەھىلىت چىتر نرىكت نامىنىت.

ھىچ ئازارىك ۋەكو ئەو ئازارە نىيە ئەو ھى روحت داۋاى دەكات، تۆ لەبەر خاترى وىست و ھەزى مروڤەكان بىخەيتە نىو گۆر.

رەۋا نىيە دلئ شتىكى بوۋى و تۆ پىي بەسەردا بنىت تەنانەت گەر لەگەل مىشكىشت رىك نەكەوت نابى پىي لى بنەى، بەلكو دەبىت رىزى بگرى، چونكە دلى مروڤەكان ناسك و پر بەھان ئەۋى شوپىن و مەنزلگەى عىشق و خۆشەۋىستىيە بۆ خودا، بۆ خاك، بۆ...، ناكرى ھىندە درندە بىن حسابىك بۆ راز و نىازەكانى دل

نه کهین، دل شتیکه وات لی دهکات؛ ههست بهبوونی
خۆت، کهرامهت، ژیانی خۆت بکهیت.

ئیدی کاتی به لئینه که به...

به لئین خوی له خویدا واته خۆم فیدای ئه و به لئینه بکه م
که داومه ئه گهر چی هه تا سنووری مه رگیش بمبات.
به لئینیکمان به یه کتردا سالیکی پیش ئیستا بوو،
ئه و کاته ی چوو بووینه لای ئه و دره خته ی کچ و کورانی
لادیکه ناویان نابوو دره ختی "به خت" ریک له تهنیشتی
ئه و دره خته وه هه موو لادیکه ت لیوه دیار بوو.
به چاوی سه ر ده تر وانییه ئه و مه مله که ته ی دژی
هه موو خویندنه وه و قوتابخانه و رۆشنیبرییه ک بوون،
ته نانه ت کوپخا به ئاره زوی خوی سته می له خه لکی
لادیکه ده کرد، به لام له بهر ئه وه ی ماستاوچی بوو، که س
نه یده ویرا پیی بلیت بیت خوار داناوه!
ئه ی هاوار خودا سه رده م سه رده می رۆشنیبری و
زانست و زانیاریه، ئه مانه ی ئیمه ش ته نیا کاریان
پرکردنی گیرفانی خویانه.
هه ر من نا، به لکو (یاسه مین) یش رقی لیان ده بوه وه،
دره خته که ئه وه نده ده سر و په رۆی پیوه بوو هه ریه که
و ره نگیک، هه ریه که و جوړیک هه لواسرا بوون له خۆم

دەپرسی: بۆچی دەبیت بەوجۆرە بىرىكەنە وە كە ئەو
پەرۆيانە بەيەكيان دەگەيەنیت؟!

پييان وایە بۆئەوہی بگەن بەيەكتى پيويستە وا بگەن،
ھەرچەندە زۆرىك لەو دلدارانە ھەريەكە و بەلايەكا
ئەرۆن و بەيەك ناگەن، پييم وایە مەرۆقەكان دە ھىندەي
چارەنوس دەست وەرەدەنە ژيانى يەكتى و دەبنە
بەربەستى ئەم بەيەكگەيشتنە.

چارەنوس كارى خودايە و پيرۆز و پر داناييە، ئەمما
مەرۆقەكان نەزانانە دەبنە ريگر و بەربەستى پوودانى
حەقيقەتەكان.

رېك خەرىكى سەيرکردنى ديمەنى لادىكە بووين،
منيش بىرکردەوہيەكى لەو جۆرە ھاتە ميشم، كى دەلى
شيتانەيە ئەو بىرۆكەيە.

- ياسەمين من دەمىكە تۆ دەناسم دەمەويت بى ھىچ
قسەيەكى ھەلىت وپەلىت پەيمانە پى بەم يان تۆ يان
مردن ئەم بابەتەشم زۆر بەجدى گرتووە.

- بەرادەيەك سەرسام بوو، بىرى چوو تەنيا خۆي و
ئومىد لەوین، پيى وابوو ئومىد قسە لەگەل كەسيكىتر
دەكات: ئەوہ چى دەلىت ئاگادارى خۆتى؟

- بە باوەر بەخۆبوونىكەوہ، بەلى حالم زۆريش
باشە، ئىستا رازيت يان نا.

- به بی ئه وهی ئومید قسه که ی ته واو بکات، به لی
به دلنیا بییه وه، بۆ هه تا هه تایه.

- ناتوانم به لی نی درۆت پیدهم، به لام هه ولده دم
کاریک بدۆزمه وه، به زووترین کات بابته تی خوازینی به
خانه واده که ت بلیم چی له توانامدا بیت له پینا و تۆدا
ده یکه م.

- نابیت که س به م په یوه ندیه بزانی ت تا کاتی
خوایینی، خۆت ده زانی ت مه نسوری برام چند توریه
و ره فتاری چۆنه.

- باشه خه مت نه بی ئیستاش ئه و ده سره ی خۆمان
هه له واسین.

- دلنیا م میشت که له ده ست داوه، پارچه په رۆیه ک
دوای دوو رۆژ با ده بیات و ناتوانیت خۆی رابگری،
ئیستا به نیازی من و تۆ بخاته قه ده ری که وه، هه ی
که مژه؟!

- چوزانم مرۆقی عاشق هه موو کاریکی
شیتانه ده کات، ئه ی نه ت بیستووه مرۆف له کاتی
ته نگانه دا و له ده ریای سامنا کدا بۆ خۆ رزگار کردن
ده ست بۆ که فی ده ریاش ده بات، ده ی که واتا با
بگه ریینه وه.

ده مو یست بابته که بۆ داپیرم باس بکه م نه م ده زانی
کار دانه وه ی چۆن ده بیت ئه و که سیکی بیر فراوان و

تیگه‌یشتوو بوو، هرچه‌نده خوینده‌واری نه‌بوو، به‌لام له لیکدانه‌وه و تیگه‌یشتنی بابه‌ته‌کان زور لی‌هاتوو بوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بابه‌تیکی میژوویی خویندبیت دانه به دانه پرووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ده‌زانی زور به‌باشی ناوی سه‌رکرده‌کونه‌کانی سه‌رده‌می خوئی بیر مابوو، پرووداوی میژوویی هه‌ریه‌کیانی زور به‌باشی ده‌زانی.

(خویندن و نووسین: پیه‌وری رۆشنیری نیین، هه‌ر مرۆمیک ده‌توانیت زیره‌ک و شاره‌زا و بیر فراوان بیت، ته‌گه‌ر ئاره‌زووی بۆ زانین و زانست هه‌یبیت، بیه‌ویت به‌راستی فی‌ر بیت، گه‌رچی زور به‌ته‌مه‌نیشدا چوو بیت).

- کاتیک خه‌ریکی چاککردنی یه‌کیک له ئامیره‌کانی مال بووم، داپیره‌ ده‌مه‌وی شتیکت پی بلیم:

- که‌میک خوئی ریک کرده‌وه و سه‌رنجی خسته‌سه‌ر قسه‌که‌ی، ئاده‌ی رۆله‌گیان خیر بیت، بیره‌ گو؟

- هه‌رچه‌ند ئه‌ملاوئه‌ولام کرد سوودی نه‌بوو، راستیه‌که‌ی ده‌مه‌وی شتیکی بلیم، داپیره‌ تو رات له‌سه‌ر یاسه‌مین چیه‌؟

- زیاتر نزیکی بووه‌وه، ده‌میکه‌ چاوه‌ریم ئه‌و پرسیاره‌م لی بکه‌ی.

- به شهرمیکه وه، هههه به راست داپیره گیان؟ دهی
چی دهلیت؟

- پۆله گیان من به کچیکی زۆر سه لار و سه نگیانی
ده زانم، کهس ناتوانیت گرهوی لی بباته وه، به لام
برواناکه م براكانی پیتی بدن.

ئه م وه لامگۆیهی داپیره تارادهیهک ئومیڊی نیگه ران
کرد:

- بۆچی نایدهن؟ من چیمه ئاخو؟

- پۆله گیان کیشه تو نیت (یاسه مین) یش نییه، ئیوه
دوو گه نجی به ئه دهب و زیته لن، به لام که له ره قی
(مه نسور) ت نه بیستوو کورم، هه موو شت به عه قل
ئه کری.

- ئاه، ئاخو بۆچی عه شقی پاکی ئیمه بیته قووربانی
مه زاجی ئه و؟ ته نیا خوا ده زانی چه نیک عاشقی
یاسه مینم، ناتوانم وازی لی بهینم، من چه ن ساله
به باشی دهیناسم.

- مروقه کان به و جوړهن کوری خووم، ته نیا دیویکی
شته کان ده بینن، مه نسوریش ئیستا توی به وینه یه ک
کیشاوه له میشکی؛ ته نیا خوا ده زانیت چه وینه یه که، تو
جاری هه ولیده کاریک بدوزه ره وه تاکو بتوانی ژیا نی بو
مه یسه ر بکهیت، بو داها توو خوا گه وره یه، به لکو شتیک
بگوریت.

- راسته من هه ژارم و رهنگه نه توانم ژيانیکي شاهانه ی بۆ فراهه م که م، به لام دل و رووح ته نیا یاسه مینی دهویت .
- ده زانم پۆله که م.

له گه ل داپیرم چایه کمان خوارده وه و به جیم هیشت، به ریکه وتم بۆ شار، چومه لای برا گه وره که ی یاسه مین که ناوی ئەحمده بوو، ئەو خاوه نی کارگه یه کی گه وره بوو له شار، که سیکی میهره بان و دلسۆز بوو، هه موو که س خووشی دهویست و داپیرم هه میشه پیی دهوتم: کورپی خۆم، مروقه باشه کان وه کو گول وان، ئەوان هه میشه هه نگ و په پووله لیان نزیکه و دوورن له ناشیرینی و بیزارکه رنین هه میشه، چاوه پروانی شتی مه زنیان لیده کریت، به لام مروقی خراپ نموونه ی زه لکاو ته نیا میش و مه گه زی لی کۆده بیته وه.

ئەو نه که ته نیا بۆ من به لکو بۆ هه موو که س چه شنی گول بوو، دلنیا بووم که م بی هیوام ناکات، له و باره یه وه داوای کارکردنم لی کرد.

- سلّاو کاکه گیان، راستیه که ی کاریکم پیت که وتوو ه گه ر بتوانی یارمه تیم بدهیت، زۆر باش ده بیست. و سوپاست ده که م چاکه یه کی گه وره له گه ل من ده که یته؟!.

ئەحمده هه ستایه سه ر پی ئەوکاته ی منی بینی:

- سلّاو له توش به خیر بیی، دیار نییت؟

ئومىد، بە گەرم و گورپىيەكەوہ:

- وەلا كاكە راست دەكەيت بلىم چى، سەرقالى
ژيانىن.

ئەحمەد: بە پىكەننەوہ..

- دەى ئىتر دونىايە و كاتىيە ئىمەش چاك باوہشمان
پىدا كىردوہ، دەى فەرمو و قسەبەكە، بزىنم چىە پازت؟
- قسەكانت زور راستن، راستىيەكەى ماوہىيەكە
بىكارم و خوشت بارودوخى ولات دەزانى چۆنە، گەر
چاوەرپى ئەم دەسەلاتە ستەمكارە بكەين؛ دەبىت بمرىن
و نەشمان نىژن، منىش راستىيەكەى بەدوای كارىكى
شايستەدا دەگەپىم.

- بىگومان راستە، ئى باشە، بەلام دەتوانىت چ كارىك
بەكەى، بو نموونە: زەوى پاكردەنەوہ، چا لىنان،
رىكخستنى كەلوپەلەكانى كوگا؟

ئومىد، سەرى سورما و پىى وانەبوو كە ئاوا زوو
كارىكى پىبىدات، چونكە خەلكى توشى وەها قەيرانىك
بووبوون كە ئاسان كار دەستتەدەكەوت.

- نازانم ەهرشتىك تو بىلىت.

- ئاخىر نابى تو ژيانى مندالىت لە كوشكدا و بە
حازرخورى بەرى كىردوہ، ئىستا ناتوانم بزىنم كە زوو
پادىيى يان نا، پى دەچى قورس بىت بو.

ئومىد، بە متمانە بەخوبوونەوہ:

- ده توانم تو بهس پيم بلي چي بکه م.
- باشه مادام سووری له سهر کارکردن، پازيم ليره لای من کاربکه، کاری تو ئه وهیه روظانه کارگه که و کوگا که پاک بکه ره وه، به لام با شتیکت پی بلیم من ته نیا ده توانم کارت پی بدهم، نه وهک جیگای مانه وه، ده بیت هه ولیک بدهیت.
- ئه مه دهره تیکی باشه زور سوپاس بو ئیوه گه وره بیتان نواند.

هەولدانىڭ بۇ بەردەوامى

ئەوھى زۆرتر نىگەرانى كردم، مردنى داپىرەم وو،
داپىرم كە تاكە پالپشتى من بوو دواى دايك و باوكم، بە
نەخۇشى كۆچى دواىي كرد نەمدەزانى ئەم ھەموو
ئازارە چىيە كە تووشى من دەبىت، ئەم ھەموو خەم و
لەدەستدانە چىيە خۆى ئالاندوھ لە ژيانى من، ئايا
دەيەوى پەيامىكم پى بلىت؟ نازانم!؟

ھەندى جار مروڤ دەكەويتە وەھا بارودۆخىكەوھ كە
ھەست دەكات دەربازبوونى نىيە، واھەستدەكات لە ژيان
زىادەيە، پووداوەكان بە جورىك بى ئومىد و نارەھەتى
دەكەن؛ وەك بلىى ھىچ دار و بەردىك نىيە كە بتوانىت
بەرگەى ئەم ئازارە بگريت، بۆيە دەدرىتە مروڤ.

ھەمووكات بىرمە داپىرم دەيوت: (ئەگەر مروڤ بەھىز
نەبووايە، ئەوا ھەرگىز ركا بەرىكى دل رەق و بەھىزى
وەكو "ژيان" نەدەبووھ تووشىوھ، ئەو بەجوړە بىرى
لە ژيان دەكردەوھ، پىيى و ابوو كە مروڤ بەرز و
پىروۆزە، بۆيە خودا دروستىكردوھ).

ھەربۆيە بەئازارتىن و سەختتىن پرسىيار تاقى
دەكرىتەوھ، مروڤە زىرەك و بەھىزەكان، ھەمىشە

خاوه ن پرسیارگه لیکی به هیتر و سه خترن، بویه ده توانن زال بن به سه ریدا، ته نانهت (یاسه مین) یش وابیری ده کرده وه و ژیانى به پیشبرکییه ک به راورد ده کرد که له کوتاییدا هه ندیک نمره ی سفر و هه ندیک په نجا و هه ندیکیش هه شتا وهرده گرن.

هه رچه نده هه ندیکجار وام لیه اتبوو، هیچ کام له و قسانه کار له من نه کهن، به لام هه میشه به دواى ئومیدیکه وه بووم ویلی سه رچاوه یه کی خوشی و گه شبینی بووم، بویه هه ر به رده وام بووم و کۆلم نه دا. نزیکه ی دوو سالیک ده بوو له کارگه که ی کاک ئه حمه د دهستم به کارکردن کردبوو، به ته نیا نه بووم، له گه ل میرد مندالیکى هاوړیم به ناوی یوسف ژووریکى بچوکمان له نزیک کاره که مان به کرئ گرت بوو، من خه ریکى کۆکردنه وه ی پاره بووم تاکو باشترین و خوشترین ژیان بو یاسه مین فه راهه م بکه م، به لی نه که م بیرنه چووبوو، له سه ری سوور بووم، (یوسف) یش بو به رده وام بوونى له ژیان و دهستکردن به خویندن هه ولئ ددها، چونکه خوینده واریه کی وای نه بوو به که می دهیتوانی نووسین و رسته بخوینیته وه، منیش یارمه تیم ئه دا و جارجار به مه شقم پیده کرد و نووسین و ژماره م فیتر ده کرد.

یوسف کوریککی پانزه سالان بوو که سیکی سهرشیت و توره بوو، به لام تا بلئی؛ دلیکی باشی هه بوو، که سیکی راستگۆ و میهره بان بوو.

ئویش به و ته مه نه بچوو که وه دنیا یه ک ئازاری چه شت بوو، جیا بوونه وهی دایک و باوکی کاتیک بوو که ئەم ته مه نی شهش سالان بووه، دواتر هیچ کام له دایک و باوکی نه یان ویستوو به یگر نه خویان و هه ریه که یان به لای ژیانی خویاندا چوون، بۆیه بینازیان کردوه و ته مه نیکی له خانه ی بی سهر په رستان و سهر جاده کان به سهر بر دوه ئویش یه کیک بوو له و قور بانیا نه ی که دایک و باوکی هۆکاری بوون.

ئویش هاو دهردی من بوو، شه وانه داده نیشیتین و باسی ژیانمان ده کرد، راهات بووین له گه ل یه کتر ته نانته به بابته تی من و (یاسه مین) یشی ده زانی وینه ی ئوم نیشان دابوو به جو ریک ببوو به برای من هه ردوو کمان له گه ل یه کتر ئاسوو ده بووین و هه ر کیش ه یه کمان هه بووایه بۆ یه کتریمان باس ده کرد.

له کاتی بیتاقه تی و بیزاری ئومیدمان به یه کتر ئه دا، بییری یه کمان ده هینایه وه که ئیمه مرو قین و به هیزین، هه موو جاریک هه مان قسه و هه مان شتمان ده وته وه.

وه کو هه ر پو ژیککی تر خه ریکی کار کردن بووم، هه موو شت ئاسایی و باش ده روشت تا ئه و کاته ی

نزیکى نیوه پو بوو به پریوبه ر واتا ئه حمه دی برای
یاسه مین هاتوو بانگی هه مووانی کرد: پیى وتین که
مووچه دابهش دهکات هی هه مووانی دابهش کرد و من
نه بیت!

پیى و وتم: جارئ چاوه ری بکه م و نه پومه وه، منیش
نهمه زانی هوکار چیه و ئه و چ کارئیکى پیمه.
- وهک ئه وهی شتیکی خراب رووی دابیت دانیشت
له سه ر کورسیه که ی، دهمه وی شتیکت پی بلیم:
گه ر راستگو بیت له گه لم منیش: هه ولده دم هاوکارت
بم.

- تاراده که ترسیک که وته گیانمه وه، له هه مان کاتدا
سه رسام بووم، فه رموو تو برای گه وره ی منیت،
بیگومان راستگو ده بم.
- هه ناسه یه کی قولئ هه لکیشا باشه منیش بی چهن و
چوون لیت ده پرسم: ئایا به راستی عاشقی (یاسه مین) بیت
و ده ته وی بیخوازی؟

- به سه رسامیه کی زوره وه که نهمه زانی ئایا خه ون
ده بینم یان راستیه ئیوه چوون ئه و بابه ته ده زانن؟
- پالی دایه وه به کورسیکه یا، یاسه مین پیى وتم. خو
ئه و هیچ له من ناشاریته وه، من دهمیکه به م
په یوه ندیه تان ده زانم.

- بړیک خوم ریک کردهوه، که وایه راستی پی وتوی،
من هه موو شتیک ده که م له پیناو به ده سته پینانی
یاسه مین.

- ئم، ده زانم، به لام هوکاریک وای له من کرد قسه
بکه م و باسی ئه م بابه ته بکه م، ئه گینا وه ک وتم
پیشتریش ده مزانی!

- تا ده هات شله ژانم زیاتر ده بوو، چ هوکاریک؟
تکاده که م خیرا بیلین؟

- باشه به لام مه شله ژئ و ئارام بگره، مه نسوری
برام بریاری داوه یاسه مین بدات به کوری کوخا،
ته نانه ت به لینیشی پیداوه!

به بیستنی ئه و قسه یه زور که می ما بوو له هوش خوم
بچم، هه رچی دهنگ و پیت بوو له قوورگمدا گیریان
خوارد.

هیچم بو نه وترا، هه رچی دهنگ بوو نه مده بیست،
هه رچی وینه بوو نه مده بینی.

ئاخر خودا تا که هوکاری مانه وه و به رده وام بوونم له
ژیان ئه و تاقه مروقه بوو، مه گهر ده کړئ ئه ویش بال
بگریت و بپوات، من له دوا ی رۆشتنی یاسه مین
نامه ویت بو ساتیکیش هه ناسه بده م.

(عشق لای من یهك یاسای همیه یان بۆ یهك ژیان یان له
پیناو یهك مردن).

عیشق به لاینیک نییه لئی پاشگهز بیته وه، وهکو
ئاوینیهکی خاوین خاوین، به نزیکبوونه وهی
ساناترین هه ناسه ته لّخ و ناروون ده بیته.

عشق پاکه و ناسکترین شته، من ئەمانه م ده زانی،
ده مزانی عشق چه ند جوانه، به لام دلنیاش بووم سه د
هینده ی جوانیه که ی ئازار و نارچه تی و جهنگی ده ویت،
ده مزانی ئەگه ر پێگه چاره یه کی گه وره تر له کیشه که
نه دۆزمه وه؛ ئەوا بۆ هه تا هه تایه له دهستی ده دم،
عشق ده رگایه که هاتنه ده ره وه ی نییه.

له دلی خۆمدا گووتم: ئە ی خودام ده بیته چ تاوانیکم
کردبێ وا به و چه شنه باجه که ی ده دم؟

تیناگه شتم بۆچی هیشتا زیندوو مابووم؟ بۆچی دوا ی
ئهو هه واله نه مردم و رووحم جهسته می جینه ده هیشته؟
کاتیک مروّف تووشی ئازاریکی له و چه شنه ده بیته
وهکو ئازاریکی ئاسایی جهسته نییه بیرى بچینه وه و
سارپژ بیت، به دلنیا ییه وه ته نیا رادیت، ئازاره رۆحیه کان
هه زاره ها هینده ی ئازاره جهسته ییه کان دل تووشی
تیکه لی و بی ئوقره یی ده که ن، تیپه رینی کات ئازاره که

سارپژ ناکات، به پیچه وانه وه، تیپه پینی کات ئازاره که
قولتر و سهختتر دهکات نهک باشتر.

من وابووم؛ یهک به یهکی برینه کانم دهکولانه وه و
خوینیان لی دهتکا، کاتیک دانه یهکی نوی دروست دهبوو
سات له دوا ی سات، ویلی ئومیدیک بووم، هیچم شک
نه دهبرد جگه له ده رگای پارانه وه ی پاک و پیروزی
خودا، چونکی ئەو هه موو کات له گه ل بهنده که ی دایه،
هینده لیوه ی نزیکه تاوانه مرو ف خوی به ته نیا و بی
که س بزانییت.

پاش ئەوه ی چوومه وه ژووره کهم، چه ندی دههاتم و
دهچووم، چاره سه ریکم لانه بوو، می شکم توانای
بیرکردنه وه ی نه ما بوو، ئەحمه د ئەوه شی پی وتبووم که
دوو پوژی تر به ره سمی دینه داخوازی یاسه مینی
خوشکی.

له گه ل خو مدا قسه م دهکرد، چه ند زوو بوچی ئەوهنده
زوو خه یال و خو شیه کانم تیکچوو، هه ندیکجار مرو ف
له ژیانیدا بووبه پرووی هه ندی پوودا و پیشهاتی وا
کاریگه ر ده بیته وه که ئەسته مه به خه به ری نه هینیت و
تووشی رچه له کاندنی نه کات، به جو ریکه له جیهانی
خه یال ده ری ده هینیت و په لکیشی واقعی دهکات.

دهموویست هه ر ئەو ساته قسه له گه ل یاسه مین
بکه م، به لام وه لامی هیچ نامه و په یوه ندیه کی نه ئەدایه وه

تا دههات بارودوخم خراپتر دهبوو، دلہراوکی و ترسیم
زیادی دهکرد.

بو بهیانی چوومه وه بو کارگه که هیئده بی
نؤقره بووم به جوړیک شه و بو یه ک چرکesh خه و
نه چووبووہ چاوانم.

چوومه لای کاک ئەحمەد تاکو بزائم بوچی یاسه مین
وه لامي په یوه نډیه کانی نه دابوومه وه پی و تم: مه نسور
به په یوه نډیه که تانی زانیوه و موبایل ه که ی له یاسه مین
وه رگرتوو ه ته نانه ت هره شه ی لیکر دوه ئەگه ر به
قسه ی نه کات و شوو به کوره که ی کوپخا نه کات ئەوا
دهیکوژیت و پیش (یاسه مین) یش بریاریداوه تو بکوژیت
ئەگه ر وازنه هیئن.

ئەحمەد پیشتر ئەوه ی بو من باس کردبوو که
مه نسور هیئز و دهسه لاتیکی وای نییه ئەسله ن
که سیکی زور ترسونوکه، به لام دهرباری مالی کوپخایه
و به نیازه له بهرام بهر به شوودانی یاسه میندا زهوی
وه ربگری، سه ره پای ئەوه کوره که ی کوپخا بانگه شه ی
ئەوه دهکات که گوايه ده میکه عاشقی یاسه مینه و گه ر
نهیده نی بریاری داوه خو ی بکوژیت.

من زور به داخه وه بووم که یاسه مین به و باشییه ی
خویه وه خاوه نی برایه کی و خراپه، ئە ی ئەحمەد بوچی
که سیکی هیئده تیگه یشتوو و میهره بانه خو براشن و

لهیهک مالیشدا گوره بوون، به لام ئەوه پیوه نیه،
مروقبوون پیویستی به بروانامه و کۆشک و دهسه لات
و پله و پایه نیه، مروقبوون ته نیا پیویستی به
پووچیکی پاک و بیخه وشه، مروقبوون ریزگرتنی
هسته کانی به رامبه ره، ئەحمەد بی ئەوهی خاوهنی هیچ
بروانامه یهک بیت له په یوهندی من و یاسه مینی خوشکی
تیگه یشتبوو، ئەو دهیزانی ئیمه کاره که مان به جدی
وه رگرتوه، هه ندیک کهسی نمونهی مه نسور تاوانه به
مروقیان بانگ بکهی، ئاخر چون ده بیت مروقیک هینده
بی چاو و روو بیت، ئازیزترین کهسی خوی بفرۆشیت
له پیناو مال و سامانی دنیا!، تیناگه م به چ ویزدانکه وه
دلی دوو خوشه ویست له یه کتر ده کهن و داهاتوویان
ویران ده کهن، به ئاره زووی خویان یاری به ههز و
خولیا و ئاواته کانیان ده کهن، ئاشکرترین خالی
جیا که ره وه له نیوان مرووف و ئاژه له بوونی
ویژدانه..ویژدان، به لام که نه بوو با جهسته هه ر ئاوازی
مروقبوون بچری.

ئاخر کهی باوی کوپخایه تی و خو فهرزکردن ماوه؟!
ئهمانه به راسته وخو و ناراسته خو بوونه به کویله و
سته مکار، به لام نا، بیگومان ئەم مروقانه له ژیر ناوی
فه زمانه وایی دادپهروه رانه دا خه ریکی پرکردنی گیرفانی

خۆیانن، خه لکی دامویش جار له دوای جار باوه پریان
پیده که نه وه.

به بی ئه وهی بیربکه نه وه که چهن کاریکی گه مژانه
ده که ن، ئه مانه خۆپه رستیان به جوړیکه ههر باس
ناکریت، ته نیا خه می پله و پایه یان هه یه، ئه مانه ناتوانن
خۆیان به رپوه ببه ن چ جای بگاته به رپوه بردنی
مهمله که ت و خه لکی ولات.

مروؤف پیش ههر که سیک؛ پیویسته خۆی بناستیت
بزانتیت کتیه و ئامانجی بو هاتنه دونیا چیه و رووخی
پیویستی به چیه، چونکه مروؤف تا خۆی نه ناستیت
ئامانجی هاتنه دنیای نه پیکاره، هه میشه له نمونه ی
بیگانه یه که ده چی که به ده سته تالی به سهر زه ویدا ری
ده کات، هه میشه هه ست به نامویی و ناشرینی خۆی
ده کات، به لام نا، ئه م جوړه مروؤفانه ته نیا به دوای هه ز
و ئاره زووی خۆیان که وتوون ههر خه ریکی گه ران
به دوای عه یب و کاری به رامبه ره وهن، ئه وه نده ی
به دوای ئه و زانیاریانه وهن که به رامبه ره هه یه تی و
نه یان زانیوه، نیو هینه ده به دوای خۆیاندا بگه رپین و
سه یری هه ز و ره فتار و خولیاکانی خۆیان بکه ن،
له وانیه ره ژیک بیت خۆیان بناسن و خۆیان بدوژنه وه
چیتر ناموکه ی جارن نه بن، چیتر نه توانن خیانه ت و
فرۆشتن و درۆکردن بکه نه پیشه یان.

ئەحمەد بېریاری دابوو یارمە تیمان بدات پېشنیاری بۆ کردین لەگەڵ یاسەمین ھەلبیین و ولات بە جیبھیلین، چونکە تاکە رێگای بەردەممان بوو ئەگینا بۆ ھەمیشە یەکتیریمان لە دەست دەدا، بیروم دیت یەکیک لە مامۆستاکانی قوتابخانەم پۆژیک قسە یەکی وەک دەردە دایک بە من و من ئەو کاتە تینە دەگەشتم لێی، بەلام ئیستا زۆر بە باشی لێی تیدەگەم، پێ دەچوو ئەو پۆژە دلی شکیتراییت، دەیوت ئیمە لە ولاتیکدا یین ھەرکە ناوی عەشقمان بیست ئیتر لەرز و تا ئەمان گریت، بەبی ئەوہی بزانیین کە عاشقی چی بووین؟!.

ماوہیەک پېش ئیستا بیستم کە چەن سالیک دەبیت بۆ ھەمیشە ئیرەدی جېھێشتووہ و پۆیشتووہ.

ھەولم دا لەگەڵ ئەحمەد قسە بکەم چونکە پێویست بوو ئەم بابەتە زۆر بە باشی تاووتوی بکەین.

لەو تاقە ژوورەدی بە کریمان گرتبوو: کۆبووینەوہ. لەویدا قسەمان لەسەر ھەموو ئامادەکاریەکانی ھەلھاتن کرد تەنیا یاسەمین مابوو کە قسەدی لەگەڵ بکەم ھەرچۆنیک بیست تەوانیم ببینم کەوتینە قسەکردن لەو بارەییوہ:

- یاسەمین دەزانم سەرسام دەبیت، بەلام تەنیا یەک

رێگەمان لە بەردەم ماوہ بۆ رزگار بوون و....

- بە تامەزرۆیی و نیگەرانییەوہ:

- ئادهى زو بيلئ دلم ئوقرهى نه ماوه.
- باشه دهيليم: ههلهاتن و چوون بؤ ولاتيكي دوورا!
- به سه رساميه كه وه، ئه وه تۆ شيتت بوويت؟ ئه ي
- ئه گهر بماندۆز نه وه ده زانى چى روودهدات؟
- تۆ خه مى گيانى خو مانته يان ده ترسى؟
- نه خيبر ناترسم، به لام ئه گهر بماندۆز نه وه:
- پاسته وخؤ نامانكوژن: دلنيام به ناراسته وخؤيى
- ئازارمان ده دن تاده مرين.
- جا ئه مه يه عه شق، يه كه م رۆژ چيم پى وتى؟
- نه مووت عه شق قووربانيدانى ده ويت يان تۆ ده ته ويت
- ئاسان ده ستبه رداربيت؟
- ده ستبه رداربوون نييه، راست ده كه يت گومانم نييه،
- باشه كى يارمه تيمان ده دات خو ئيمه كه س نانا سين؟
- هه ناسه يه كى قولى هه لكيشا، ئه حمه دى برات
- هه موو شتيكى ري كخستوو ده تهنيا تۆ مابووى رازى بيت!
- به سه رساميه كى زۆره وه به راست؟ ده ي كه واته
- زۆر باشه رازيم دلنيام ئه و نا ئوميدمان ناكات.
- كه واته سبه ي به يانى كاتر ميژ سيى شه و ئه حمه د
- تۆ ده با ته ئه و شوينه ي منى لى ده بم.
- به دلخوشيه كه وه، زۆر باشه.

کاتیک بابەتە کەم بۆ یوسف باسکرد کە بە نیازین بە یانی بەرێ بکەوین؛ پیکەنین و دەربرینی خۆشی ڕوو خسارە ماندوو وەکە یوسفیان نەخشان، بە لام لە ناکاو بۆ ساتیک بیدەنگ بوو، ئەو کەوتە بارو دۆخیکێ سەیرەو وەک بلێ شتیکێ بێرکە و تیبێتەو یان بابەتیک بیزاری کردبیت کە و تمە پرسیارکردن لێی کە بۆچی بەو جۆرە بیدەنگ بوو؟ پێی وتم کە ئەو ئیتر تەنیا دەبیت و هاو دەم و هاو ڕییەکی نابیت راستیشی دەکرد، چونکی من و ئەو هەرچەندە هاو تەمەن نەبووین، بە لام ئازارەکانمان بە نزیکێ هاوبەش بوو، پیکەو و هەموو خۆشی و ناخۆشیە کمان بەشکردبوو.

هەندێجار ژیان هەندێ کەست پێ دەناسینی تەنیا بۆ ئەو هیه پیت بلێت: کە سێکی تریش هیه دەردەدار و بی ئۆقرهیه، بۆ ئەو هیه پیت بلێت: هەر تۆ نیت ئازار دەچێژیت، هەر تۆ نیت باریکی قورس لە سەر شانە کانتە. لە راستیدا هیچ مرۆفیک نییه لەم دونیایەدا ئازار و ناپەرەحتی نەچێژێ، هەریە کە مان ئازاریک ژیانمانی تەنیو، چونکە (ئیمە دروست نەبووین بۆ پالدا نەو و پشوودان، بە لکو دروست بووین بۆ کارکردن و هەولدان، باشترین ڕیگاش بۆ زالبوون بە سەر تەنگی و ناپەرەحتیەکانی ژیاندا، بوونی ئیمانیک بە هیز و پتەو بە پەرودرگاری جیهانیان).

پیش هموو شتیك دانانی ئامانج و ویناکردنی خهون و سووربوون لهسهه به دیهینانیان ههروهها بهراست وهرگهپانی خهونهکان دهبیته کاری له پیشینهمان بیته، همومومان له کاتیکی تهمن و له سوچیکی ئەم دنیا بهدا پوژیکمان ههیه بو ئازار چهشتن، بهلام بیرمان نهچیت؛ بهدنیایهوه پوژیکیش ههیه بو کوتای هاتنی ئەوانه بویه پیویستمان به بهردهوامی و دلکی پر ئومید و بههیز ههیه.

ههچونیک بیته تا توانیم دلیم دایهوه و پییم وت: گهر پوشتین و پزگارمان بوو لیره، بهدنیایهوه ئەویش بوو لای خومان دهبهین، چونکه بهراستی (یوسف) له برایهک زیاتری بوو کردبووم متمانهی تهواوم پیی بوو (یاسهمین)یش ئەوی خووش دهویست کهسیکی راستگو و دلباش بوو، ئەویش پازی بوو.

کرپوهبوو، کهش و ههوایهکی هینده ساردی ههبوو باوهرم نهدهکرد ههگیز پیشتر شار بهفریکی وا زوری به خویهوه بینیی، هینده سارد بوو تهنانهت وهپینی سهگی کۆلانهکانی نوقمی بیدهنگی کردبوون، دهتوت شار هموو ئاگاداری ههلهاتنی دوو ئەقینداره و وهک بلیی: تکایه مهپوون یان کهدهپوون بهخواتان دهسپیرین و نازانم دهرفتهی بینینهوه دهبیته یان نا، نزیکهی کاتژمیریک دهبوو له چاوهپروانی ئەحمهه و یاسهمین

بووم، به نیاز بووین به ئوتومبیلیکی باره لگر برۆین که کاری هاورد کردنی کهل وپهل بوو له ولاتی دراوسیوه بو ئیره و لییره شهوه بو ئهوی له کوتاییدا هاتن سوپاس بو خوا.

- بههوی سه رماوه، سه ری لوت و سه ری په نجه کانم سوور ببوون، ئه ری بو ئه وه نه تان پی چوو خو مردم لییره، کاتزمیریکه چاوه ریتانم.

- به ترسیکه وه سالو، خیراکه ن ده بی هه ر ئیستا به ریکه ون، نه مانزانی چو ن هاتینه دهره وه له مال.

- هینه ده ترسا ده موت ئیستا ده گه ریته وه، راستییه که ی نا هه قیسی نه بوو، چونکه گه ر ئیمه یان پیکه وه ببینیایه به دلنیا ییه وه روو حیان له جه سته مان دهره کر، نازیزم ئاماده م خیراکه با برۆین.

چووینه دواوه ی باره لگره که.

- بو کوتا جار سه ری خوشکه که ی ماچ کرد و روویکرده من وتی: (من یاسه مین به خودا و به تو ده سپیرم تمنا نه م پیته).

- خو نه ویستانه فرمیسیکیک ده ووری چاوه ره شه کانی دابووم: به لین بیت له خو م زیاتر چاوم لینی ده بیت.

به ریکه وتین و نزیکه ی چوار کاتزمیر زیاتر ده بوو له ناو باره لگره که بووین، کاک ئه حمه د پیشتر هه موو

شتیځی رېځخستبوو خاوهنی باره لگره که هاوړی
 نزیکی ئه و بوو، به هوئی کاری کارگه که وه یه کیکبوو له و
 که سانه ی کاری بو ده کرد.

ویستگه دواى ویستگه، ئیمه له ناو ئه و باره لگره
 سارده یا بووین نه مانده زانی له کوئین و دهره وه مان لئ
 دیار نه بوو.

من و یاسه مین زور دلخوش بووین هینده ی نه ماوه
 به خه ونه که مان بگهین، ته نیا رزگارمان بیت ئیتر ئه وی
 دی ئاسان ده بیت.

ئهم قسانه مان زوو زوو به بیرى یه کتر ده هیئایه وه.
 کاتی چوونه ناو به له مه که بوو، هیشتا به رې
 نه که و تبووین ئه وی هه ر من و یاسه مینی لئ نه بوو؛ ئای
 خودایه، ئهم هه مووه به نیازه ولات جیبه یلئیت!

گه نجیک: خویندمن ته واو کرد و هیچم و به هیچ نه کرد
 ته نیا له بهرئه وه ی وه کو ئه وان نه بووم ئیمزای
 دامه زراندى منیان نه کرد، (ده) ساله ته واوم کردوه و
 له ماله وه م، هه رچی خه ون و ئاواتم بوو نرایه چال.

دوانی تر له ولاره: ئیمه ش به تاوانیکی کوشتن تیوه
 گلاوین، قه رار بوو هاوبه ش بین که چی ناومانیان دا به
 پولیس و ئیستاش تاکه رېگا راکردنه به قاچاخ.

ئافره تیځی نزیک چل سال، فه رمانبه ریځی حوکمه ت
 بووم به رېوبه ره که م به (وینه) یه ک که توانیبوو ی له

موبایلە که می بیا؛ هه‌په‌شه‌ی لیکردم گهر ده‌ستی له‌گه‌ل
تیکه‌ل نه‌که‌م، ئە‌وا ده‌مکوژیت و منیش بو سه‌لمانانی
پاکی خۆم پێویسته زیندوبم.

ژنیکیتری به‌په‌گه‌ز نه‌ته‌وه‌یه‌کیترا له‌گه‌ل سی منالی
بچوکدا: منیش لی‌ره پاریزراو نیم و چی و چی ...
دوو گه‌نجیترا له‌ولاوه له‌گه‌ل به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه هه‌لمژینی
دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی ده‌ستیان که به‌ره‌و ته‌واوبوون
ده‌چوو، بی‌کاری وای لیکردین سه‌ری خۆمان هه‌لگرین و
به‌هۆی بی‌پاره‌یی له‌ ده‌زگیرانه‌کانمان جیا‌بو‌وینه‌ته‌وه.
له‌ مه‌ودایه‌کی که‌مدا گویمان له‌ زۆر چیرۆک بوو،
زۆر مرو‌فمان بینی که جانتای سه‌فه‌ریان له‌ شان نابوو،
پێگای هاتوو نه‌هاتی سه‌فه‌ریان هه‌لبژاردبوو، ده‌یان
ویست ده‌ریا و زه‌ریاکان به‌زینن، ئی‌مه به‌ بینینی
هه‌موو ئە‌م وێنانه تاساین، وامان ده‌زانی ته‌نیا خۆمان
ده‌رده‌دار و بی‌چاره‌ین، ئە‌وه‌تا خه‌لکی ولات هه‌موو بی
ئومید و بی‌چاره‌ن، (هه‌مووان به‌نیه‌تی خۆشگوزه‌رانی
ولات به‌جیده‌هیلن).

باشه مرو‌ف له‌ خاکی خۆیدا، دل‌خۆش نه‌بیت ئە‌دی له
کۆی غه‌ریبیدا ئۆقره ده‌گریت؟
تیشکی هه‌تاوه‌که به‌ ته‌واوی هاتبووه دهر ده‌یوست
بجه‌نگی و به‌فره‌کان بتوینیته‌وه.

هه موو شت ئاماده بوو ته نانه ت جلی تاییه تی ناو
به له ممان پووشی بوو به لام، سه رئه نجامیکی قورس و
هیشتا.. دل پر ئومید!

به لام ئه وهی نه ده بوو رووبدا پوویدا، هر ئه وه ندهم
له بیره به چوار پینج که سیکه وه هاتن ئیمه یان ده رکرد
له ناو به له مه که دا، کوتا بینینی من و یاسه مین ناو
به له مه که بوو، کاتیک چاوه کانم کرده وه لیتره له م
زیندانه دا خوُم دوزیه وه.

وا بو چه ندین سال ده بیته ئیره ش پره له و که سانه ی
بی تاوان!

پره له و که سانه ی به ناحه قی ئازار ده درین، روژگار یکه
حه ق بلیت مردوویت و ناحه ق بلیت له ئاسمانیت!
تاوان باره کان چ کار یکیان له زیندانه ئاخر؟

هر چو نیک بیته خو یان پرگار ده که ن ئه وانه ی
پرگاریان ده بیته، جیاوازن له ئیمه ی بی ده سه لات و
لاواز به هونه ری خو یان ده توانن هر زوو بر و نه
ده ره وه ی زیندان! له گه ل ئه وه شدا ئه و که سانه شی تیدا یه
که خودا خو ی به لئینیدا وه که ده بیته باجی تاوانه کان یان
بدن هیچ که سینک ناتوانیت له سزای خودا هه لیت.

بو نمونه پیش ما وه یه که بو م ده رکه وت یه کیک له و
به ندیانه ی که له زیندانه که له گه لم بوون، پیاویکی

تارادەيەك پير، دەستى چەپى دوو پەنجەي نەبوو، ئەو ناوى (حاميد) بوو!

(يوسف) يىش جارجار دېتە سەردانم، ھەوالى چوونى بۇ قوتابخانە و ھىنانى نمرەيەكى زور باشى بەمندا، ئەمە خۆى مژدەيەك بوو بۆمىن ئومىدىك بوو لە زەمەنى نائومىدىدا، ئەو وتى سەرەپراى خویندەنەكەم، ئىستاش لەكارکردن بەردەوامم، من بەوہ زور دلخوشبووم، ھىندە بەوہفایە رۆژوکات دەژمىت بۇ ئەوہى لىرە درچم و پىكەوہوہک جاران لەگەل يەك بىن، ئەگەرچى ئەو مندالىكى سەرشەقام بوو ھىندە وەفاكىشە مروڤ پىي سەرسام دەبىت، خۆ مەرج نىيە ئەوانەى لەسەر شەقامن زۆربەيان خراپ بن، بەلكو ئەوانەى خراپن زۆربەيان مندالى نىو كۆشكەكانن.

ھەفتەى پىشوو بوو نامەيەكى بۇ ھىنام؛ سەبارەت بە ياسەمىن، ئەویش تازە ئەوى دۆزىبووہو و پىكەوہ قسەيان كرىبوو.

وتبووى كە چەندىن سالە ھاوسەرگىرى كرىدوہ و لەوہتەى ئاشكرا بوون ياسەمىن ھاوسەرى كورەكەى كوئىخايە، ئەوہى وت كە ياسەمىن ئىستاتا گەر بە جەستەش نەبىت بەرووح نزىكمە، من ئەوہم بە باشى دەزانى كە ئەو بۆيە بەو ژيانە رازى بووہ لە پىناو

ئەو هی من نه کوژن ئەویش وهک که مترین وهفا
به رامبهه به من ئەو هی هه لېژاردوه.

به تاوانیک که نه مکردبوو ناویان لی نابوو، پفاندنی
کچی خه لکی! هه لدرامه ئەم شوینه وه وه، به لام زوری
نه ماوه به مزوانه ئازاد ده کریم، دهمه وی بگه م به
خه ونه که م، خه ونه که ی مندالیم، بوون به فرۆکه وان
ئاواتی مندالیم بوو، ئیستا ده لین به شی ئەندازیاری
فرۆکه وان ی له زانکوویهک له زانکوکانی ئەم ولاته
کراوه ته وه.

(عیشق له شوینی خو ی و هه ولدان بو دووباره
ژیانه وه له شوینیک).

مروقه به هیزه کان هه میشه به لیک ی پر ئومیده وه
دهست پیده که نه وه!

به لیم به خوم داوه تا مردن بجه نگم!...

ته واو



من دلنيام زۆرت چهشتووه، زۆرت بينيووه له تالى و
سویری ژيان، لههه مانكاتدا نهتهیشتووه كه وتنىكى ئەبهدى
بیتە سەر پیت!

نهتهیشتووه بۆ جاریکیش بیت ئاستهنگهكانى ژيان تۆ
پیناسه بکهن، بهلکو چهندين جار پیت ناوهته سەر درکهكان
خۆ ئەوانیش خراپ نین! جیگای نهفرهت نین دهزانى بۆ؟
چونکه درک و چال و نزمى و سوتان و برین و کهوتن
ئەمانه ههموو ئەو مامۆستایانهى ژيانى تۆن که فیرت
دهکهن گەر بتهوئ: هیزت پى دهبهخشن دروستت دهکهن.
بهللى ئەوانه ئاوان به رووکەش وادەرکهوئیت دووژمنى
تۆن، بهلام وانیه، تۆ دهبى هەر کهوتن و هەر درکیکت:
هیندهى سەرکهوتن و خۆشییهكان خۆش بوئت.

لهو باوهرهدام مروّف هینده بههیزه هەرگیز بى ئومئید
نابیت بهتایبته کاتى بۆى دەرکهوئیت خودایهكى بى هاوتا
و تهنیا زۆر نزیکهتى بهپرادهیهک ئیتر تاوانه خهمیک بخوات
و بى ئومئید بیت.

بۆیه هههمیشه به ئومئیدهوه ژيان بکه

